

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1906

Η ΔΙΑΠΛΑΞΙΜ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἄμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΤΟΜΟΣ 13^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:			
'Αδιακρισία	299	'Αποτελέσματα 94ου Διαγωνισμού ('Ασκήσεων)	182
'Αει διδασκόμενος	395	'Αποτελέσματα 95ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	215
'Αυτοκινήτων (τό)	22	'Αποτελέσματα 97ου Διαγωνισμού ('Ασκήσεων)	412
Διαρκής 'Αποκρηά	83	'Αποτελέσματα Β' Διαγωνισμού Εσπεραθώματος	142
'Εγώτισμος	107	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμού Ζωγραφικῆς (μετ' εἰκόνας)	302
'Εντυπώσεις ἀπὸ ἑνα παιδικὸν χορὸν	91	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμού Καλλιγραφίας (μετὰ 2 πανομοιότυπων)	310
'Εξερευνηταὶ (οἱ)	51	'Αποτελέσματα Μικροῦ Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ	238
'Επιδημία (ἡ)	62	'Ασπρολοῦλουδα (τ')	158
'Επισκεφίς (ἡ) τοῦ 'Αη-Βασίλη (μετ' εἰκόνας)	83	Αἶθρον	164
Θάλασσα	259	Βασιλεὺς (δ) τῶν λούστρων (μετ' εἰκόνας)	4
Θεάματα	267	Γενέθλια (τὰ) τῆς Δουλῆας	270, 278
Καλοκαίρι	235	ΓΓ' ΔΡΑΜΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ (ημικατὸν μετὰ 30 εἰκόνας) 6,	
Μαθηταὶ (οἱ)	171	19, 27, 36, 44, 52, 59, 68, 76, 84, 92, 99, 107,	
Μέγας (δ) κίνδυνος	362	116, 132, 140, 147, 156, 164, 171, 179, 188	
Μερικαὶ προφητεῖαι ποῦ θὰ ἐπαληθεύσουν	4	Γῶγος (δ) καὶ ὁ Βόας	180
Μετὰ τοῦς 'Ολυμπιακοῦς	203	Δημοψήφισμα τῶν ψευδονύμων	413
Μικρὰ κωμῆδια	195	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Μικρὰ τραγῆδια	251	95ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	14
Μόνον πάνθος	243	96ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	142
Μπάλι (τό)	291	97ος Διαγωνισμὸς ('Ασκήσεων)	174
Ὀίκος τυφλῶν	67	98ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	287
'Ολυμπιακοὶ 'Αγῶνες	187	99ος Διαγωνισμὸς (Διηγήματος)	358
'Οποῖος ἀγαπᾷ	155	100ος Διαγωνισμὸς ('Ασκήσεων)	374
Παλαιὰ γνωριμία	139	Ζ' Διαγωνισμὸς Εσπεραθώματος	390
Παράθορον (τό)	275	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς	166
Πολιτικὰ (τὰ)	355	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας	166
Προσκυνητῆς	348	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ 'Αγγλικοῦ	367
Πρωταπριλιά	283	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	367
Πρώτη Σεπτεμβρίου (μετ' εἰκόνας)	147	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Μικρῶν Μυστικῶν	30
Πρωτομαγιά (ἡ)	315	Μικρὸς Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος	94
Πρώτος (δ) μου Διαγωνισμὸς	179	Δύο (οἱ) φιλάργυροι	346
Πυθαγόρειον Συμπόσιον	115	Δύο (τὰ) ὄνειρα	46
Πῶς λυγρύνουν	332	Δύο (τὰ) τῆς Διαπλάσεως	384
Σαρακεσιανὸ (τό) τραπέζι	371	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:	
Στάδιον (εἰς τό)	99	'Εργη Ν. 'Αναστασοπούλου	219
Ταξίδι (τό)	62	'Αριστέλης Ε. Βενικαρέλης	13
'Τοῦ Βίνκας»	227	Βραδευθέντες (οἱ) εἰς τὸν Β' Διαγων. Εσπεραθώματος	361
Φιλοπατρία	307	Σπυρίδων Α. Γεωργανᾶς	54
Φυτοφαγία	211	Πέτρος Ν. Γουναρᾶκης	269
Φοῦρνος (δ)	399	Διακρίθεισα 'Αρσενικάς	127
Χριστούγεννα	43	Περικλῆς Σ. Ζαχαρίτσας	86
'Ωβελον (εἰς τό) Δόκτινερ	27	Μάρκος Ι. Κροῦσας	406
'Αθρόν (τό) Βραβεῖον (εἰς τὴν 'Αλληλογραφίαν)	75	'Ανδρέας Π. Κοκκινῆς	22
Αἰώνιον (τό) ἔργον	811	Ναπολέων Α. Λαπαθιώτης	30
ΑΛΗΘΕΙΑΙ	10, 43, 84, 108, 157, 172, 212, 227, 293, 318	Λέων Α. Μαυκᾶς	227
'Αλλα (τ') ψεύματα	379	Παναγιώτης Χ. Μεγαρίτης	38
ΑΔΑΝΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΣΕΩΣ»	15, 23, 31, 39, 47, 55, 62, 71, 79, 86, 95, 103, 111, 119, 134, 143, 151, 159, 167, 175, 183, 191, 199, 207, 216, 223, 231, 239, 247, 255, 263, 271, 279, 287, 295, 303, 311, 319, 325, 343, 351, 359, 367, 374, 383, 399, 413	Κωνστ. Ν. Οικονομίδης	158
'Αλαγα (τὰ) τοῦ αυτοκινήτου	342	Λεάνδρος Κ. Παλαμάς	247
ΑΝΟΜΗΝΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΠΗΛΟΠΟΤΑΜΟΥ (μετὰ 51 εἰκόνας)	210, 220, 225, 236, 244, 251, 257, 263, 276, 284, 291, 300, 309, 316, 333, 340, 345, 356, 362, 369, 380, 385, 396, 410	Λάλα Γ. Περπινιά	410
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:		Γεώργιος Σ. Πολυλάς	70
'Αποτελέσματα Δημοψηφισματοῦ τοῦ 1905	78	Ραφαήλ Α. Ραφαήλ	150
'Αποτελέσματα 93ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	86	Σπύρος Κ. Τρικουπῆς	328
		Εἶσθημα (τὰ) τοῦ 1905	70
		'Εχθρα (ἡ)	275
		Θαυμάσιος (δ) γάιδαρος	286
		Θερμὴ παράκλησις	334
		'Ιστορία ἀνὸς Βραχυμᾶνος (ἰνδικὸν παραμῦθον)	102
		Καθρέπτης (δ) τοῦ μέλλοντος	84
		Καρφίτσα (ἡ)	118
		Κατόρθωμα (τό) τοῦ Παναγιῆ (διᾶλογος)	7
		Κέντημα (τό) τῆς Βασιλεπούλας	294

Κλήρωσις (ή) τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως	246	258	219	Σελ.	276	258	219	Σελ.	398	34	206
Κοντοπιθαρούλα (ή)					276				398		
Κτήμα (τό) τοῦ πτωχοῦ					258				34		
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :											
21η Κυριακή (μετὰ 10 εικόνων)		121									
22α Κυριακή (μετὰ 10 εικόνων)		321									
23η Κυριακή (μετὰ 9 εικόνων)		401									
Λαγοδάκι (τό)		52									
Λύσις τῆς Μεγάλῃς Μαγικῆς Εἰκόνας		150									
ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ (εἰς τὰς Ἀσκήσεις)	16, 58,	232									
Μεγάλη Μαγική Εἰκὼν		61									
ΜΑΚΡΥΑ (τά) ΜΑΛΛΙΑ (ρηπτικὸν μετὰ 4 εικόνων)	197,	204									
Μαργαρίτ (ή) καὶ τὰ λευκοῦδια		222									
Μάτια (τά) τῆς Βασιλοπούλας		262									
Μή-με-ληροῦνε (τά)		230									
ΜΠΕΜΠΕΚΑ ΚΑΙ ΜΠΕΜΠΗΣ (ρηπτικὸν μετὰ 26 εικόνων)	212,	220,	228,	236,	244,	253,	261,	269,	276,	284,	
											293,
											300,
											309,
											318,
											333,
											339,
											347
ΜΠΟΥΤΑΔΑ (ή) ΚΑΙ Ο ΚΑΦΦΕΣ (ρηπτικὸν μετὰ 8 εικόνων)											408
ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ (ὁ) ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ (μετὰ 56 εικόνων)	1,										
	17,										
	29,										
	36,										
	41,										
	49,										
	60,										
	65,										
	73,										
	81,										
	88,										
	97,										
	105,										
	113,										
	130,										
	137,										
	148,										
	153,										
	161,										
	169,										
	177,										
	185,										
	193,										
	204,										
	213,										
	217,										
	228,										
	233,										
	241,										
	249,										
	259,										
	266,										
	273,										
	281,										
	289,										
	297,										
	308,										
Νέος (ὁ) Μῦθος (2 γελοιογραφίαι)		7									
Ξεσπῶμα (τό)—Κίνησις μέχρι 30 Ἀπριλίου		198									
Κίνησις μέχρι 30 Ἰουνίου		254									
Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως		11									
ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ 14, 23, 38, 54, 70, 94, 110, 150, 166,											
191, 222, 231, 239, 247, 255, 263, 271, 296, 303,											
319, 343, 350, 358, 366, 391											

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ανθάκια	291	Νεράκι	371
Γέρω (ὁ) Δάσκαλος	158	Νίσυρος	162
Δρὸς	83	Νόκτα	219
Ἔνα καλὸ παιγνίδι	19	Ἐωκλήσι (τό)	175
Ἡλιοβασιλευμα	239, 243, 250,	271	202
Ἡλιος καὶ Φεγγάρι		398	299
Θάνατος (ὁ) τῆς Νεράιδας		76	54
Θαὸς (ὁ)		366	290
Κλέσθις καὶ Βίτων		26	187
Λουλούδια		146	

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 380 εἰκόνας καὶ κοσμητήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβολῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΗΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ : Ἔτησια . . . . . 8,— Ἐξάμηνος . . . . . 4,50 Τρίμηνος . . . . . 2,50 Ἀνδρομαί ἀρχοῦται τὴν 1ην ἐκείνου μηνός.	Ἐξωτερικοῦ : Ἔτησια φε.χρ. 10,— Ἐξάμηνος . . . . . 5,50 Τρίμηνος . . . . . 3,—	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐσωτερικοῦ λει. 20. Ἐξωτερικοῦ φε.χρ. 0,20. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λει. 25 (φε. 0,25). ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐθνεύτου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειῶν.
---	---	--	--

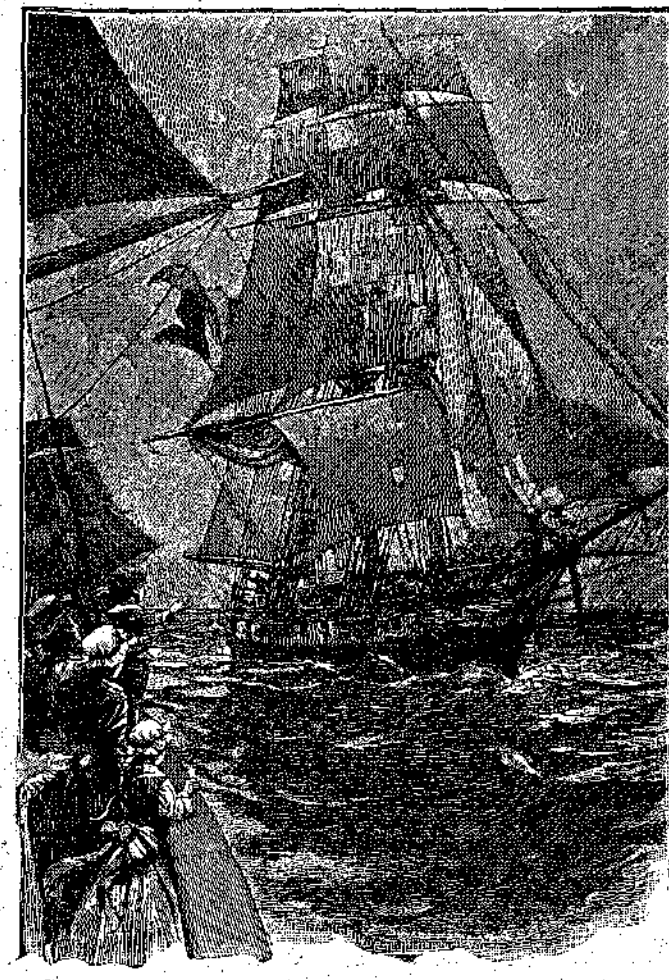
Περίοδος Β' — Τόμος 13ος Ἐν Ἀθήναις, 3 καὶ 10 Δεκεμβρίου 1905 Ἔτος 28ον. — Ἀριθ. 1—2

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.
ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ
Τὴν 4 Τριμηνοῦ τοῦ Ζ' ἔτους τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, δηλαδὴ τὴν 25 Σεπτεμβρίου τοῦ 1799, τὸ τριάντον Βρετανῆν ἐξέπλεεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Βρεστῆς καὶ, μετὰ τὰ παντὰ τοῦ ανοικτοῦ, ἀρμυνίζεν εἰς τὸ ανοικτὸν πέλαγος.
Ἡ Βρετανῆν ἦτο ὄραλον ἐμπορικὸν

σχημαίνου, διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι παρεῖδεν. Ἡ Βρετανῆν ὅμως ἔτρεφε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξέφευγεν ἀπὸ τὰ ἀγρυπνα μάτια τῶν ἐρυθροχιτώνων ὀπαίων. Ἐπαίρνευ ἀπὸ ὀκτὼ ἕως δέκα μίλια τὴν ὥραν, καὶ δὲν εἶχε φοβηθῆ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸ τὸ ταξεῖδ· κατὰ τὴν δυσμενεστέραν στιγμὴν τοῦ ἔτους, εἰς ἐποχὴν γόνιμον εἰς ναυάγια. Εἶχε πλήρωμα 18 ἀνδρῶν καὶ ἔφεραν 120 ἐπιβάτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο

καὶ ἕνας νέος ἰατρός, ὁ Κάρλολος Γερνάν, μετὰ τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ δύο παιδάκια του, τὴν Ἄνναν καὶ τὸν Γουλιέλμον. Ἡ Ἄννα ἦτο τότε ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ὁ Γουλιέλμος πέντε περιπυ. Ὁ Γερνάν ἀπῆγγαιεν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, εἰς τὰς Ἰσπανικὰς ἀποικίας τοῦ ποταμοῦ Πλάτα. Ἐνας μεγαλήτερος ἀδελφὸς του εἶχεν εὐτυχῶς, νὰ κερδίσῃ μίαν μικρὰν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀφίστη κληρονομίαν εἰς τὸν νεαρὸν ἰατρὸν. Μετὰ τὴν βοήθειαν ἐκείνων τῶν χρημάτων, ἤλπιεν ὁ ἰατρός ὅτι θὰ κατέρωθε νὰ δημιουργήσῃ καλύτεραν θέσιν διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς χώραν σχεδὸν παρθένον ἀκόμη, ἐποῦ εἰ Ἐυρωπαῖοι πάντοτε ἐξήρσά-λιζαν πελαγαίαν καὶ πόρους. Αἱ πρώται ἡμέραι τοῦ ταξειδίου ἐπέρασαν χωρὶς κανὲν δυσάρεστον ἐπισόδιον. Ὁ κυβερνῶν ἦτο εὐναικός, ἡ θάλασσα ὠρεῖα. Ἐφθάσαν μετὰ αὐτὸν τὸν καιρὸν ἕως τὰς ἀκτῆς τῆς Ἰσπανίας. Ἀπέφυγαν νὰ πλησιάσῃεν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ἣ ὁποία ἀνήκε ἀδυσώμως εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Βλῆ τὰ πλάτος τῶν Καναρίων νήσων, ἐνῶ ἤμπορούσαν νὰ εἰποῦν ὅτι ἐσώθησαν πλέον καὶ νὰ πλεύσουσιν εὐτόλμως πρὸς τὰ δυτικά, εἶδαν ἕξαστα ἐμφανιζόμενα εἰς τὸν ὄριζοντα τὰ τετραγωνα πανιά μιᾶς ἀγγλικῆς κορβέτας. Ἐβλεπεν ἀνάγκη νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν καὶ ν' ἀφίσσυσιν τὸν ἀνεμὸν νὰ τοὺς ὀδήσῃ πρὸς νότον. Ἦτο παράξενη ἡ θαλασσογῆ ζωὴ δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας αὐτάς, ποῦ ἦσαν τόσοσιν ποικί-

«Βλέπετε ἐκεῖ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος μας!...» (Σελ. 3, στ. β').

των τάξεων, και, με τον θάνατον εις την φυγήν των, απειμαρτόνιστο από την μητρικήν των γην δια να ζητήσουν, υπό άλλον ουρανόν, τα μέσα να παρατείνουν την αξιοβήρητον ύπαρξίν των.

Είς την Γαλλίαν, τότε μόλις εληγεν η Επανάστασις και η κυβέρνησις του Διευθυντηρίου ηγγίζεν εις το τέλος της. Η παύσα εδασίλευεν εις όλην την έκτασιν του εδάφους της Δημοκρατίας, το όποιον είχαν αιματοδοτήσει οι θηριώδεις της Τρομοκρατίας και τα ανομήματα του εμφυλίου πολέμου. Είς τα έξω μέρη, η γαλλική σημαία, η δεξαμενή με περιφανείς νίκας εις Βαλμό, Ζαυμάκ, Φλερούς, Χονδότε, Μοντανόττε, Αβδι, Καστιλιόνε, Αρκόλαν, Ρίβόλι, με την κατόχησιν της Φλάνδρας, των Κάτω-Χωρών, της Σαβοίας, του βορείου τμήματος της Ιταλίας, υπέστη αιφνης άλλεπάλληλα και ζοφερά ατυχήματα. Οι Αυστρορωσσοί, οδηγούμενοι υπό του Σουβαρόφ, είχαν νικήσει τους Γάλλους εις Κασσάνο, εις Τρεβίαν, εις Νόβι. Ο στρατηγός Ζουρδάν είχε αναγκασθή να υποχωρήσει ενώπιον του αρχιδούκου Καρόλου, μετά την ήτταν της Βαμβέργης, ο δε γαλλικός στόλος της Βρυσέζ, εκμηδενισθείς υπό του Νέλσωνος εις Αβουκίρ, είχαν άρσει τον γαλλικόν στρατόν εις το έλεος των Αγγλων, εις την Αίγυπτον.

Είπε άλλθες ότι, οδηγούμενος από το άστρον του, ώθούμενος υπό της τύχης του, ο νεαρός νικητής της Αρκόλας και του Ρίβόλι, των Πυραμίδων και του Όρους Θαβώρ, είχαν επανακάμψη εις την Γαλλίαν. Δέν έμελλε να παρέλθουν ούτε δύο ολοκληρωι μήνες πρίν η ο Βοναπάρτης, με το πραξικόπημα του μηνός Ομυιλιάδους, ανατρέψη μίαν κυβέρνησιν, πεσούμενος εις την κοινήν περιφρόνησιν, και έγκαινιάση διά την Γαλλίαν πρωτοφανή περίοδον δόξης.

Διά ν' αντικατασταθί εις όλους τους εξωτερικούς έχθρούς της, η Γαλλία είχε επιτελέσει θαύματα ανδρείας και δραστηριότητος. Μείνωσα χωρίς πολεμικά πλοία και ιδίως χωρίς εμπειρους ναυτικούς, είχε δοκιμάση να αντισταθί κατά θάλασσαν εις την Αγγλίαν με τον πειρατικόν πόλεμον. Αί άτυχεις δι' αυτήν ναυμαχία δεν είχαν χρησιμεύση παρά ν' αυξήσουν τας ναυτικές δυνάμεις της έχθρος της. Και ούτω θεαθή ο Έκδικητής ενδόξως ευθιζόμενος ενώπιον της Βρέστης, υπό τα βλήματα του Έχθρου.

Την εποχήν αυτήν, εις τα πέλαγα της Κίνας, ένας Βρετόνος εκάμην ενδοξον τόθνομά του μεταξυ των μεγάλων καταδρομέων, τους οποίους αναφέρει η Γαλλική Ιστορία. Είς ηλικίαν είκοσιπέντε έτών, ο εκ Σαιν-Μαλό καταγομένος Ροβέρτος Σουρκούφ, είχεν ήδη καταφέρει βαρεία πηγήματα εις το βρετανικόν εμπόριον, χωρίς καν να φοβηθί ν' αντιμετρηθί

πρός τας κορβέτας και τας φρεγάτας του έχθρου. Έν έτος ανωρίτερα, είχεν εξοπλισθί δι' εξόδων του την κορβέταν Κλαρίσσα, όπλισμένην με 14 κανόνια, και με αυτήν είχε γινή το πόθητρον του Ίνδικού Ωκεανού.

Αυτόν κατεδίωκον άνευ διακοπής τα άγγλικά πολεμικά, εναντίον των συνθηροβόζοντο οι μοίραι της νήσου του Μαυριλίου, της Μωδρός και της Βομβάης. Καί όμως, έκαστος χωριστά από τους Αγγλους κυβερνήτας, όση και αν ήτο η γενναίότης του, έστρατε τον Μαλουίνον πλοιαρχον και δεν εξέπλεε προς αναζήτησίν του παρα με την κρυφήν έλπίδα να μή τον συναντήση.

Έβραυε λοιπόν η Βρετάνη προς νότον, απομακρυνόμενη σημαντικώς από την πορείαν της, άλλα με την άποφασιν να επανέλθη εις αυτήν μόλις εύρισεν ελευθέραν την θάλασσαν.

Αλλοίμονον! η επαγρύπνησις ενήργαίτο καλώς, και δεν είχαν έλθη ακόμη η 15 Νοεμβρίου, όταν η άγγλική σημαία έπεφάνη εκ νέου εις τον όρίζοντα προς τα βορειοδυτικά.

Έγινεν ανάγκη να φύγουν πάλιν προς νότον.

Εκεί, νέα άπειλή. Και ήρχετο από τα νειποδυτικά.

Ούτω, τρία έχθρικά πλοία κατεδίωκον το άμοιον τριπίτον, διά το όποιον ένας μόνος δρόμος έμενε ανοικτός, ο προς ανατολάς, διά μέσου των κινδύνων του επιφόδου ακρωτηρίου των Τρικυμίων, το όποιον, από την εποχήν του Βάσκου Δε Γάμα, είχε μετονομασθί Ακρωτήριον της Καλής Έλπίδος.

Ητο το ίδιον ως να έρριπτετο εις το στόμα του λύου.

Η Έδέλιπς Ακρα ήτο πραγματι ο κατ' εξοχήν άγγλικός σταθμός και τα πολεμικά πλοία θα ήσαν εκεί πλήθος.

Αδιάφορον! Άλλον δρόμον δεν είχαν το δικαίωμα να εκλέξουν. Έπρεπε να πάρουν ό,τι τους προσεφέρετο, διότι ενθώριζαν ποία σκληρά μοίρα άνέμενε τους Γάλλους ειχημαλώτους εις τα κάττερα της Μεγάλης Βρετανίας. Έκτός τούτου, οι δυστυχείς μετανάσταί εκάμναν συναυλία από τόσα παράπονα και μεμφιμοίαις, ώστε ο πλοίαρχος Κερρουών ήρχισε να χάνη την ψυχραιμίαν του.

Ηρχισε λοιπόν να φεύγη προς ανατολάς, όπως είχε φύγη προηγουμένως προς νότον, με την άμυδράν έλπίδα ότι θα κατέφευγεν εν ανάγκη υπό την προστασίαν των πυροβόλων του Αγίου Διονυσίου, εις την νήσον της Ένωσεως. Είχαν παρέλθη δύο και πλέον μήνες, άπ' ότου η Βρετάνη είχεν αναχωρήσει από την Βρέστην, όταν εύρέθη εις το πλάτος του Ευέλπειδος Ακρωτηρίου. Ο δρόμος της είχεν ευνοηθί υπό των ανέμων, και υπήρχεν έλπίς να φθάση εις την νήσον εκεί-

νην πρό του τέλους του τρίτου μηνός. Ως να ήθελαν να την κεντρίξουν δια να πλέη ταχύτερα, τα έχθρικά ιστία έφαινοντο εις το πέλαγος, τότε πληροίσειρα και τότε εις μακροτέρων αποστάσει, αναλόγως του δρόμου των όποιον εκάμνε το γαλλικόν σκάφος.

Μέγας λοιπόν υπήρξεν ο τρόμος των επιβατών του, όταν την 10 Δεκεμβρίου, άφου διεθέσαν την επικίνδυνον ζωην του Ακρωτηρίου και επομένως ήδύνατο να ελπίζον ότι θα έμετριάζετο η λύσσα της καταδιώξεως, ο όπτιη άνήγγειλεν ότι άλλο ιστίον άνεφάνη εις τον όρίζοντα προς ανατολάς.

Στιγμαί φρικτής αγωνίας ήκολούθησαν.

Ο πλοίαρχος συνεκάλεσε το πλήρωμα του και δεν εύρηκε παρά ανθρώπους αποφασισμένους να πωλήσουν ακριβά την ζωήν των. Έξήτησε και την γνώμη των επιβατών. Το έν τρίτον εξ' αυτών άπεφάνη υπέρ της αντιστάσεως, οι λοιποί, κυριευθέντες από όικτον προς τας γυναίκας και τα παιδιά, εξέφρασαν την γνώμην ότι πρατιμότερον ήτο να παραδοθύν. Ίσως οι Αγγλοι θα ήρχοντο να εισπραξύν διάδια μόνον από τους άτυχείς μετανάστας, δια να επιτρέψουν εις αυτούς να πλεύσουν ελευθέρως εις την Αμερικνήν.

Άλλως τε, πώς ν' αντισταθύν; Δεν είχε το πλοϊον παρά δύο έλεεινά κανόνια, τα όποια είχαν να ρίθουν από δώδεκα μόνον πέτρινα βλήματα. Έκτός τούτου, με όλα τα πυροβόλα όπλα του σκάφους δεν ήτο δυνατόν να όπλισθύν παρά μόνον τριάντα άνδρες.

Υπερίσχυσαν λοιπόν οι θέλοντας την παράδοσιν και ο πλοίαρχος Κερρουών διέταξε να ύψώσουν τα σήματα, τα όποια έδεικνυον την ύποταγήν του.

Τα άγγλικά σκάφη έσπευσαν να πλησιάσουν εκ δυσμών, και μετ' όλίγον έφθασαν εντός βολής πυροβόλου πρώτη, μια κορβέττα με πλήρωμα 90 ανδρών και με 8 κανόνια, ήλθεν αρκετά πλησιον ώστε να διατάξη την Βρετάνην να υποστείλη την σημαίαν της.

Άλλά, ενώ ο εκ Βρέστης γέρο-Φλασσόνος, με την λύσσαν εις την καρδίαν και με τα μάτια του γεμάτα δάκρυα, προητοιμάζετο να ύπακούση εις το ταπεινωτικόν πρόσταγμα, έξαφνα, προς μεγάλην εκπλήξην των ευγάδων, η σιγή ήλλοξεν όψην εντελώς.

Είδαν την άγγλικήν κορβέτταν ν' ανοίγη όλα τα πανιά της και να στρέψη πλεύουσα με τον άνεμον όλόπρυμα, δια να ξαναπάρη τον δρόμον, τον όποιον είχε δεκνύση κατ' αντίθετον διεύθυνσιν.

Το δεύτερον σκάφος, του όποιου την δύναμιν δεν είχαν ακόμη προσθάση να εκτιμήσουν, έμνηθη το παράδειγμα της κορβέτας.

Μα την βροντή της Βρέστης! ανε-

έθσαν ο Βρετόνος, τι σημαίνει αυτό; Δεν θαρρείτε πως οι Έγγλέζοι ζητούν να το σπρήσουν;

Πολύ ταχέως εύρέθη η λύσις του παράδοξου εκείνου αίνιγματος.

Το πανί που εφάνη προς τα νοτιοανατολικά, όσον ήρχετο ν' εμεγάλωνε. Μετ' όλίγον δεν ήτο δυνατόν να γίνη λάθος. Ητο πραγματικώς η τρίχρωμος, η γαλλική σημαία, η όποια εκυμάτιζεν εις το κέρασ του επιδρόμου του.

Ασθμαίνοντες, με την καρδίαν των γεμάτων και με το στήθος των σαλευόμενον από πυρετώδη έλπίδα, οι ναύται και οι επιβάται της Βρετάνης δεν έτολμούσαν να πιστεύσουν τα μάτια των, διότι δεν ενθώριζαν πως να εξηγήσουν την παρουσίαν του γαλλικου πολεμικου εις τα πλάτη εκείνα.

Όλοι είχαν όρμηση επάνω εις το κατάστρωμα και, σκυμμένοι από τα φιλάρια, έδλεπον να διαδοματίξεται το μοναδικόν επεισόδιον, το όποιον εξησάλλιζε την σωτηρίαν των.

Το άγνωστον σκάφος έπλησίαζε με ταχύτητα 10 εις 12 μιλλίων, ήτοι πολυ ανωτερον από την ταχύτητα των έχθρικων καταδρομικών.

Όπως μερικά διπλά άστρα του στεραώματος, δεν έφ' ήνετο πλέον μόνον του, αλλά ως δύο σκάφη.

Μετ' όλίγον είδαν κατόπιν του, εις τον αυλακα των ίχνών του, έν βρίκιον μεγάλων διαστάσεων, του όποιου οι ανυψωμένοι κανονοθυρίδες έδεικνυον τα στόμια οκτώ πυροβόλων των 16 λιτρών. Το βρίκιον αυτό ήτο τρομερός δορυφόρος του πρώτου σκάφους, το όποιον δεν έφερον όλιγώτερα από δεκαέξ κανόνια.

Ηρχετο δε τούτο, ταχύ ως άρκατικόν πτηνόν. Και άλλθως είχε την κομψήν και αγρωπήν μορφήν τοσούτου πτηνου, με τα μεγάλα τετράγωνα πανιά, τα όποια ήσαν ανοικτά ως πτέρυγες και εξέχειλίζαν έξω από το εδογλωμα της γάστρας του. Το σκάφος ήτο στενόμακρον, επίτηδες σκαρωμένον δια τους άγώνας της ταχύτητος. Η στερωά του εθαούλονεν όπως ο λαίμως της διομείας, της όποιας το ισχυρόν ράμπος άπειμμετο ο φορτωμένος με πανια πρόβόλος του.

Έβλεπεν άρχιση την καταδιώξην των δύο άγγλικών πλοίων και ήτο προφανές ότι θα τα επρόφθαγε πολύ γρήγορα.

Καλώς έπερνούσαι εμπρός από το τριπίτον, έχιτρείσαι χαρμωσύνως, και οι φυγάδες ήκουσαν μίαν απέραντον βοήην να τους εύχετα: ακαλό ταξείδιον!

Όταν το θαυμασίον έλεειν σκάφος παρήλασεν ενώπιον της Βρετάνης, ο πλοίαρχος Κερρουών, όπλισμένος με το τηλεσκοπίον του, ήμπόρεσε ν' αναγνωίση το όνομά του, το όποιον ήτο γραμμένον υπό το επίστεγον.

Μια ζητωκραυγή διεφυγεν από τα άστέρνα του, και την επανέλαβαν το πλή-

ρωμα και οι επιβάται του εκ Βρέστης τριπίτου:

— Η Κλαρίσσα! Ζήτω ο Ροβέρτος Σουρκούφ!

— Ζήτω ο Ροβέρτος Σουρκούφ!

Είχαν δικαίον να ζητωκραυγάσουν. Ητο αυτός, πραγματικώς, ο αήτητος καταδρομέας, ο ενδοξος Μαλουίνος, ο αξιος άπογονος του μεγάλου Δουγκλι Τρουέν! είχε αυτή τους κινδυνεύοντας συμπατριώτας του και ήτο έτοιμος να ναυμάχηση με τα έχθρικά πλοία.

Ο ίατρος Κάρολος Τερνάγ, όλότρμος από πατριωτικόν ένθουσιασμόν, έφάναζε πλησιον του την γυναίκα του και τα παιδιά του. Κατόπιν, σπρώχνων τον υιον του εις τας άγκάλας του, τον ύψωσεν επάνω από το φιλαρέτο, και, δείκνυον εις αυτόν τα δύο γαλλικά σκάφη, τα όποια θριαμβευτικώς έσχιζαν τα νερά του ωκεανού:

«Δέν έτολμούσαν να πιστεύσουν τα μάτια των...» (Σελ. 3, στ. 4.)

— Γουλιέλμε, ανέκραξε, κύτταξέ καλά αυτά τα σκάφη που περουν και χάραξε την είκόνα των εις την μνήμην σου. Βλέπεις εκεί την δόξαν της πατρίδος μας. Μή την λησμονήσης. Ζήτω η Γαλλία!

— Ζήτω η Γαλλία! επανέλαβεν η καθαρα φωνή του μικρού.

Ο Γουλιέλμος Τερνάγ έμελλε να μη λησμονήση ποτέ την ήμεραν εκείνην. Τα δύο σκάφη είχαν αντιπαρέλθη. Είδαν οι υιθέντες της Κλαρίσσαν να φθάνη τους Αγγλους, να τους προπερνά δια να φράξη τον δρόμον των, και κατόπιν να επανέρχεται εναντίον των ως καραυός.

Έξαφνα άντήχησεν ο πρώτος κανονοβολισμός λευκών σύννεφον έσηκώθη επάνω από το καταδρομικόν, και προς στιγμήν το έκρυφεν εντελώς. Η άγγλική κορβέττα αφήνησεν ανδρείως. Ηρχισε δε τότε τρομερόν βροντοβόλημα από αδιακόπους κανονοβολισμούς.

Η Κλαρίσσα ανέκραξε, κατ' αρχάς, το πύρ των δύο έχθρων της. Μετ' όλίγον, έξασπαστέλλουσα το βρίκιον εναντίον της κορβέτας, όρμησεν εναντίον του δευτέρου σκάφους και ήρχισε να το κα-

Η Κλαρίσσα ήτο τρομερά μαχητρια και ούτε βολήν δεν έχανε. Μια σφαιρά της έκοψε σφίρα τον ακάτιον του έχθρου της, άλλη σφαιρά κατέρριψε τον μεγάλον του ιστίον. Μή δυναμένον να κυβερνηθί το άγγλικόν σκάφος, ήναγκασθη να υποστείλη την σημαίαν του.

Ηλθε τότε η σειρά της κορβέτας, η όποια είχεν, ως φαίνεται, ανδρειότερον κυβερνήτην, διότι ήμύνθη λυσσοδώς. Τα κανόνια της Κλαρίσσης και του βρικιον την έσκέπασαν με χάλιαζαν σφαιρών. Άφου έπολέμησαν επί ήμισιαν ώρα, έφάνη ότι το άγγλικόν πολεμικόν, τρυπήθεν κάτω από την Ισαλκον γραμμήν, εκάμνε τόσα νερά ώστε εκτιδύνευσ να καταποντισθί.

Τότε μόνον, επάνω από τα αιματοβαμμένα συντριμμάτα, εις το κέρασ του επιδρόμου, η σημαία που εκυμάτιζεν

υπερφάνως υπέρ την άβυσσον, εκόπη με τον πέλεον ενός θωρακίτου.

Από τους 90 αξιοματικούς και ναύταις εκεί την δόξαν της πατρίδος μας. Μή την λησμονήσης. Ζήτω η Γαλλία!

— Ζήτω η Γαλλία! επανέλαβεν η καθαρα φωνή του μικρού.

Η νύκτα έσκέπασε την τρομακτικήν εκείνην και υπέροχον σκηνήν. Η Κλαρίσσα επανέπλεεν όπισω. Είχεν υποστή άδαρίας, και δια να τας επισκευάση, έπρεπε να επιστρέψη ταχέως εις τα γαλλικά ύδατα. Έπληρε λοιπόν υπό την προστασίαν της την Βρετάνην. Το τρίπιτον είχεν ανάγκην ν' ανανεώση τα τρόφιμά του, ένεκα της τεραστίας απωλείας του καιρού, την όποιαν είχεν υποστή εξέλθον από τον δρόμον του.

Είς ένδειξιν της εύγνωμοσύνης του, ο πλοίαρχος Κερρουών προσεφέρθη να παραλάβη εις το πλοϊον των τους βαρείως πληγωμένους άνδρας της Κλαρίσσης.

Αυτό έγινε άσχημή να ιδθί, δια πρώτην φοράν, ο μικρός Γουλιέλμος τον Ροβέρτον Σουρκούφ.

(Έπεται συνέχεια) ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ (Κατά το γαλλικόν του Πέτρον Μαλέ.)

ΑΘΗΝΑ ΓΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΟΥΝ

Αγαπητοί μου,

ΠΙΚΡΑΤΕΙ συνηθιστά, εις τήν αρχήν κάθε νέου έτους, να προφητεύουν οί Άστρονόμοι και προφάντων οί Άστρολόγοι τι μέλλει να συμβή κατ' αυτό. Είς τήν τελευταίαν μας συνάντησιν, σάς ωμίλησα περί των προφητειών του Καζαμία, και σάς είπα ότι εινε δύο ειδών: αι επιστημονικαι, αι αστρονομικαι προφητεiai, αι όποιαι επαληθεύουν κατά κανόνα και οι αστρολογικαι, η άγυρτικαι προφητεiai, αι όποιαι ένίοτε επαληθεύουν κατά τύχην.

Αλλ' ύπαρχουν και τρίτου ειδους προφητεiai — αύται δέν έχουν σχέσηιν με τον Καζομίαν, περί των όποιων όμιλει ό μακαρίτης Άνδρέας Λασκαράτος. «Ο Λασκαράτος εινε προφήτης!» είπαν κάποτε δια τον μέγαν σατυρικόν της Κεφαλληνίας. Κ' έκεινος απήντησε περίπου ως εξής: «Προφήτης; έτος. Άλλά να τί προφητεias κάμνω έ- ώ: Φυτεύω κολοκυθόσπορον και λέω: έδώ ήα φυτώσις μία κολοκυθιά. Μπορεί ποτέ να βγώ φυτέης; Μπορεί ποτέ, αφού έφύτευα κολοκυθόσπορον, να φυτώσις καρπούζια;»

Ίδου λοιπόν ένας τρόπος διά να προφητεύη κανείς εύκολώτατα, χωρίς κίνδυνον να έλληθη ώς άγύρτης. Και με τον τρόπον αυτόν, σήμερα που αρχίζει το νέον έτος της «Διαπλάσεως», θα σάς κάμω μερικας προφητεias, οι όποιαι στοιχηματικώ ό,τι θέλετε, θα επαληθεύσουν όλοι. Και αρχίζω... από το τέλος. **Νοέμβριος, τελευταίον τέταρον.** — Η «Διαπλάσις των Παιδών» θα συμπληρώση το 28ον έτος της και θα εισέλθη θριαμβευτικώ εις το 29ον. (Μοναδικόν φαινόμενον μακροβιότητος και εύδοκμησεως έλληνοειδου περιδοικου.) **Εκλειψεις:** — Κατά το έτος 1906 θα γινή μια μόνον έκλειψις μερικη του Άναΐα, ό οποίος θα καλυφθ ή κατά τρία τέταρτα από την σιάν της... ό- νηρίας του. Αρχη της έκλειψεως: 1 Δεκεμβριού, ώρα 5,30 π. μ. Τέλος της έκλειψεως: Εικοστή Πρώτη Κυριακή. **Καταστροφαι και Θεομηνίαι:** — Θα γίνουν τρεις, άγνωστου φύσεως, κατά την Εικοστήν Πρώτην, την Εικοστήν Δευτέραν και την Εικοστήν Τρίτην Κυριακήν της Διαπλάσεως. Τα θύματα θα εινε...

Ιούλιος, τελευταίον τέταρον. — Όλοι οι συνδρομηται και οι συνδρομητριαι, καθώς και τα τέδελξα των όσα έχουν ψευδώνυρον, αναγγέλλουν εις τήν Διαπλάσιν ότι έδωσαν λαμπρός εξετασος κ' έπροβιβάθησαν με άριστα. **Μάιος, τελευταίον τέταρον.** — Η συγκίνησις περί της τύχης μιας Ίουλιέτας και ενός Γουλιέλμου έχει φθάσει εις το κατακόρυφον. Ζωηροί τινες συνδρομηται των Άθηνών σχεδιάζουν έκστρατείαν κατά του Τυπογραφείου Πατράκου, διά ναρκάσουν τά χειρόγραφα των δύο μυθιστορημάτων της Διαπλάσεως και να μάθουν το εναγωνίως περιμενόμενον τέλος. Τα κουπόνια των Μετοχών Διαπλάσεως εις υπερτίμησιν.

Απρίλιος, πρώτον τέταρον. — Μεγάλοι έορταί συγκεντρώνουν άπειρόν κόσμον εις το Στάδιον, από όλα τα μέρη της γής. Τα Έθσημα της Διαπλάσεως πιπτουν βρογχόδον, εξ αιτίας των ώρασιότων επιστολών, τας όποιαις έμπνέουν αι έορταί αύται. **Οκτώβριος, τελευταίον τέταρον.** — Η Διαπλάσις προαγγέλλει μέγα Λαχίζον διά το 1907, εις το όποιον θα λάβουν μέρος όσοι θάνατέωσαν τήν συνδρομήν των μέχρι της 15 Δεκεμβριού 1906. Μεγάλοι καινοτομίαι διά το ίδιον έτος, αναγγελλόμεναι συγχρόνως, κρατούν εις άπείρηγραφον συζητήσιν τον παιδικόν κόσμον.

Ιούλιος, τελευταίον τέταρον. — Οι συνδρομηται της Διαπλάσεως όμολογούν όμοθυμωσ ότι τα νέα μυθιστορήματα της Β' εξαμηνίας εινε ανώτερα και από τα της Α'. Προσθέτου δέν ότι όχι μόνον κά- θε τόμος, αλλά και κάθε εξαμηνία εινε ανώτερα της προηγούμενης. **Μάρτιος, τρίτον τέταρον.** — Τι πληθος Διαγωνισμών και βραβείων! Ο Ήλιος εις τον Ζυγόν... της Θεμίδος. * * *

Τώρα είπητέ μου: Νομίζετε ότι εινε δυνατόν να διαφευθ ή καμμία από αύτας τας προφητεias; Και από άλλας άκόμη, τας όποιαις ήμπορούσα να κάμω με την ίδιαν εύκολίαν και βεβαιότητα, άλλα δέν τας κάμνω, διότι ήμπορείτε να τας συμπληρώσετε σεις οι ίδιοι;

Αυτά προς τους παλαιούς μας φίλους. «Όσον διά τους νέους, ίσως αύτοι δέν εινε άκόμη εις θέσιν να με πιστεύουν με την ίδιαν προθυμίαν, διότι τους λείπει η άπο- τουμένη πείρα... Άδιάφορον θα την άποκηθίσουν εντός όλίγου, και όταν ίδουν επαληθευόμενας μερικας προφητεias, θα συμπεράνουν ότι θα επαληθεύσουν και αι άλλαι. Έπειτα, έφρόνισα να είπώ εις τήν αρχήν, τί ειδους προφητεiai εινε αι ιδικαι μου...»

Το βεβαιον εινε, ότι με αύτην τήν πρώτην επιστολήν μου, ήθέλησα να χαίρι- πτω τήν έναρξιν του 28ου έτους της «Διαπλάσεως», το όποιον προηγείται τόσον λαμπρόν, να προσωνύσω τους παλαιούς και τους νέους μας φίλους, και να τας υποσχεθώ ότι θα συνομιλώ μαζί των καθ' εβδομάδα, όπως το κάμνω πρό έτών, δι' όλα τα ενδιαφέροντα ζητήματα του κύκλου μας. Άς έλπισω, — μόνον αυτό δέν πολώω να είπω ότι εινε προφη- τεια που θα επαληθεύσ η, — άς έλπισω μόνον, ότι με την ίδιαν προθυμίαν θα με ακούσουν και οι νέοι και οι παλαιοι.

Σας ασπάζομαι ΦΙΛΩΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΩΝ ΗΤΟΙ... Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

[Ο Φρίσκος Κιδ, ό μικρός άμερικανός βιο- παλαιστής και διάσημος ήδη λούστρας, ό οποίος περιούρηται όλον τας Αδλας της Ένθόσης φι- λοδόξων να γυαλίση τα υποδήματα όλων των Βασιλείων, — κατά τήν εν Παρισίαις διαμονήν του έδημοσίευσεν εις γαλλικόν περιοδικόν τήν κατωτέρω περιγραφούσαν αυτοβιογραφίαν.]

Οι γονείς μου ήσαν τόσον πτωχοί, ώστε δέν είχαν να μου αγοράσουν ούτε παπού- τια. Έξ αιτίας της θλιβεράς αύτης οι- κονομικής καταστάσεως, από την τρυφε- ρωτέραν μου άκόμη ήλικίαν ήμουν αναγκασμένος να κερδίω το φαμί μου.

Όπως όλα τα συνομηλικά μου παι- διά, ήμουν πολύ φιλόδοξος και ήθελα να γίνω εύδοξος και πλούσιος. Με το επαγ- γελμα που είχα, δέν έπεριμένα βέβαια να μου έλθ η ούτε πλουτός ούτε δόξα, ήμουν όμως γεμάτος έλπίδα και θέλησιν. Κατ' αρχάς έγινε έφημεριδοπώλης εις τον Ά- γιον Φραγκίσκον. Έλαμνα πολύ καλά την εργασίαν μου κ' έκέρδιζα όλίγα χρή- ματα, όταν η πρώτη απογοήτευσ εις έπήλθε να με αποθαρρύν η.

Είχα τήν ιδεάν ότι ήγώ έπωλούσα γρη- γωρότερα απ' άλλους τους άλλους τα φύλλα που μου έδιδαν εν τούτοις είδα ότι υπήρχαν άλλοι, που τα έπωλούσαν πολύ γρηγορότερα από έμέ.

Η έφημερίς μου έκαμε μίαν ημέραν μεγάλον διαγωνισμόν μεταξύ όλων των πωλητών της: ήτο εν είδος δρόμου, κατά τον όποιον ό πρώτος δρομέης, ό νικητής, έπρεπε να πωλήσ η τα περισσότερα φύ- λα εις όσον το δυνατόν όλιγώτερον χρό- νον. Το δε βραβεύον, το όποιον μ' έκεν- τούσε, ήτο εισιτήριον μετ' επιστροφής διά τον Ά γιον Λουδοβίκον.

Έδωχ η το σύνθημα της έκκινήσεως. Έγώ εξωρμησα εις τήν 15ην Λεωφόρον και άστραματούσα κάθε άνθρωπον εις τον δρόμον μου, αναγγέλλων ειδήσεις μεγά- λας και σημαντικάς. Μ' έπίστευαν και αγοράζαν.

Όταν επέστρεψα θριαμβευτικώ εις τα γραφεία της έφημερίδος, με χέρτα έδετα και υφος νικητού, είδα ένα από τους συν- αδελφους μου, ό οποίος είχαν επιστρέψ η τριν από έμέ και με υπεδέχθη με μεδιό- σατα... Η μεγάλη αυτη απογοήτευσ με έλύπησε τόσο πολύ, ώστε όλιγον έ- λειψε να κλάψ η, έκράτησα όμως τα δά- κρυμα μου, έπήρα τα 75 λεπτα που έκέρ- δισα από την πώλησιν και, άνοι να γυρίσω σπίτι, είπα εύθός με τον νοόν μου ότι διάφορον αν δέν έκέρδισα το εισιτήριον διά τήν έκθεσιν του Άγιου Λουδοβίκου, ήγώ έπρεπε να υπάγω όπως όπως, — και γεννατότατα, με τα 75 λεπτα στην τσέπη, έξυγα από τον Άγιον Φραγκίσκον.

Είς τήν Φιλαδέλφειαν, όπου είχα ύ- παρ η, — δέν θα σάς είπω κατόπιν ποιων περιπετειών, διότι θα ήτο πολυλογία, — με συνέκαθεν ως κιθολοποιόν. Ένας άστροφύλαξ είδε κερφομένα εις το κασελάκι μου διαφορα παράξενα νο- μίσματα που μου τα είχαν δώση εις τον δρόμον. Φυσικά, μερικα ήσαν ψεύτικα. Διότι ύπαρχουν πολλοί άνθρωποι που ξε- φορτώνονται έτσι τα κλέπικα των, ενώ φαίνεται ότι κάμνουν τάχα κ' έλεημοσύνην. Ο άστροφύλαξ, παρατηρήσας τα νομί- σματα, έραντάσθη ότι ήμπορούσε να βάλ η χέρι εις κανένα σπουδαίον κιθολοποιόν, και με συνέλαβε άμέσως. Ώδηγήθη εις τήν Ανάκτισιν εν τώ μέσω δού αστυφυ- λικών, ενώ πληθος περιέρχωνός ήκολούθει, σχολιάζον το έγκλημά μου. Έκει η εξήγησις ήτο εύκολωτή, και αφού το λάθος άνεγνωρίσθη, με ά- φισαν άμέσως έλευ- θερον.

Το πληθος έπα- ριμενε άπέξ η. Μό- λις με είδαν να βγαίνω έλευθερος, οι καλοί άνθρωποι μ' έχειροκρότησαν, κ' ήγώ έπωφελήθη η της εύκαιρίας... να τους προσκαλέσ πάλιν να γυαλίσω τα παπούτσια των. «Έξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου...» (Σελ. 5)

Αι έφημερίδες, έννοείται, εξαναγράφαν και τώρα δι' έμέ. Συγχρόνως είχα κατορθώση να πάρ ω μίαν συστατικήν επιστολήν δια τον διευ- θυντήν της αστυνομίας της Βαστιγκάνος, της πρωτεύουσής μας, όπου έπήγα κ' έγινε πολύ καλά δεκτός.

Έκει ήγυαλίσα τα υποδήματα μερικών σημαντικών πελατών, και μεταξ' των άλλων, του διάσημου και «άσυλλήπτου» στρατηγού Διαουίτ (Dewet). Μίαν ημέραν, — τήν πρώτην μεγάλην ημέραν της ζωής μου, — καθώς έπερνού- σα από την Δευκήν Οικίαν, όπου κα- τεινεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας Ρουζβέλτ, έβήκα μέσα με θάρρος, —

είχε γυαλίση τα προεδρικά υποδήματα, είχα καμη ένα μεγάλο βήμα, και εύθός έκαμα ένα άλλο μεγαλύτερο, πραγματι- κώσ γιγαντιόν, διότι έπέρασα τον Όκλα- νόν και μίαν ημέραν εύρέθηκα εις το Πα- ρισί, απέξ η από το προεδρικόν μέγαρον των Ήλυσιών!

Γεμάτος θάρρος και άποσασιν, έπαρου- σιδόθηκα εκεί ενν πρωί και ήμουν έτοι-μος να εισέλθ η, όταν ένας φρουρός μ' έ- σταμάτησε και μ' έρώτησε πού πήγαίν ω. Έδήλωσα ότι έπιθυμούσα να ιδώ τον Πρόεδρον Λουμπέ. Τότε ό άνθρωπος έ- κεινός μ' έπεριέλασε, και σταυρώσας τα χέρτα, μ' έρώτησε γιατί δέν απήγγαινα να λ-

Είχα πείσει κατω από ένα άμάξ η, και είχα συμμαχευθ ή τόσο πολύ, είχα γινή τόσο μικρούλης, ώστε το άμάξ η έπέρασε από πάνω μου χωρίς καν να μ' έγγιξ η... Άλλ' όταν έσηκώθηκα, μ' έπεριούκλωσε κόποςος πολύς. Όλοι ένόμιζαν ότι είχα γινή λυθμα κάτω από τους τροχούς, και ήσαν έτοιμοι να εφαρμόσουν τον νόμον του Αδνης κατά του άδεξιού άμαξ η, που δέν κατορθώσε ν' άπομακρύν η εγκαίρως το άμάξ η του από το νακόμοιο το παιδί,

Είς τήν αρχήν έκέρδιζα άρκετά ώστε να ζώ' άλλα αυτό δέν μου έφθανε, έπρεπε και νακούσθ η, να όμιλήσουν για μένα... Έπί τέλους, μία μέρα, μία έφημερίς έγραψε τόνονα μου: ήτο η αρχή της δό- ξης μου!

Είς τήν Φιλαδέλφειαν, όπου είχα ύ- παρ η, — δέν θα σάς είπω κατόπιν ποιων περιπετειών, διότι θα ήτο πολυλογία, — με συνέκαθεν ως κιθολοποιόν. Ένας άστροφύλαξ είδε κερφομένα εις το κασελάκι μου διαφορα παράξενα νο- μίσματα που μου τα είχαν δώση εις τον δρόμον. Φυσικά, μερικα ήσαν ψεύτικα. Διότι ύπαρχουν πολλοί άνθρωποι που ξε- φορτώνονται έτσι τα κλέπικα των, ενώ φαίνεται ότι κάμνουν τάχα κ' έλεημοσύνην. Ο άστροφύλαξ, παρατηρήσας τα νομί- σματα, έραντάσθη ότι ήμπορούσε να βάλ η χέρι εις κανένα σπουδαίον κιθολοποιόν, και με συνέλαβε άμέσως. Ώδηγήθη εις τήν Ανάκτισιν εν τώ μέσω δού αστυφυ- λικών, ενώ πληθος περιέρχωνός ήκολούθει, σχολιάζον το έγκλημά μου. Έκει η εξήγησις ήτο εύκολωτή, και αφού το λάθος άνεγνωρίσθη, με ά- φισαν άμέσως έλευ- θερον.

Είς τήν Φιλαδέλφειαν, όπου είχα ύ- παρ η, — δέν θα σάς είπω κατόπιν ποιων περιπετειών, διότι θα ήτο πολυλογία, — με συνέκαθεν ως κιθολοποιόν. Ένας άστροφύλαξ είδε κερφομένα εις το κασελάκι μου διαφορα παράξενα νο- μίσματα που μου τα είχαν δώση εις τον δρόμον. Φυσικά, μερικα ήσαν ψεύτικα. Διότι ύπαρχουν πολλοί άνθρωποι που ξε- φορτώνονται έτσι τα κλέπικα των, ενώ φαίνεται ότι κάμνουν τάχα κ' έλεημοσύνην. Ο άστροφύλαξ, παρατηρήσας τα νομί- σματα, έραντάσθη ότι ήμπορούσε να βάλ η χέρι εις κανένα σπουδαίον κιθολοποιόν, και με συνέλαβε άμέσως. Ώδηγήθη εις τήν Ανάκτισιν εν τώ μέσω δού αστυφυ- λικών, ενώ πληθος περιέρχωνός ήκολούθει, σχολιάζον το έγκλημά μου. Έκει η εξήγησις ήτο εύκολωτή, και αφού το λάθος άνεγνωρίσθη, με ά- φισαν άμέσως έλευ- θερον.

Το πληθος έπα- ριμενε άπέξ η. Μό- λις με είδαν να βγαίνω έλευθερος, οι καλοί άνθρωποι μ' έχειροκρότησαν, κ' ήγώ έπωφελήθη η της εύκαιρίας... να τους προσκαλέσ πάλιν να γυαλίσω τα παπούτσια των. «Έξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου...» (Σελ. 5)

Αι έφημερίδες, έννοείται, εξαναγράφαν και τώρα δι' έμέ. Συγχρόνως είχα κατορθώση να πάρ ω μίαν συστατικήν επιστολήν δια τον διευ- θυντήν της αστυνομίας της Βαστιγκάνος, της πρωτεύουσής μας, όπου έπήγα κ' έγινε πολύ καλά δεκτός.

Έκει ήγυαλίσα τα υποδήματα μερικών σημαντικών πελατών, και μεταξ' των άλλων, του διάσημου και «άσυλλήπτου» στρατηγού Διαουίτ (Dewet). Μίαν ημέραν, — τήν πρώτην μεγάλην ημέραν της ζωής μου, — καθώς έπερνού- σα από την Δευκήν Οικίαν, όπου κα- τεινεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας Ρουζβέλτ, έβήκα μέσα με θάρρος, —

είχε γυαλίση τα προεδρικά υποδήματα, είχα καμη ένα μεγάλο βήμα, και εύθός έκαμα ένα άλλο μεγαλύτερο, πραγματι- κώσ γιγαντιόν, διότι έπέρασα τον Όκλα- νόν και μίαν ημέραν εύρέθηκα εις το Πα- ρισί, απέξ η από το προεδρικόν μέγαρον των Ήλυσιών!

Γεμάτος θάρρος και άποσασιν, έπαρου- σιδόθηκα εκεί ενν πρωί και ήμουν έτοι-μος να εισέλθ η, όταν ένας φρουρός μ' έ- σταμάτησε και μ' έρώτησε πού πήγαίν ω. Έδήλωσα ότι έπιθυμούσα να ιδώ τον Πρόεδρον Λουμπέ. Τότε ό άνθρωπος έ- κεινός μ' έπεριέλασε, και σταυρώσας τα χέρτα, μ' έρώτησε γιατί δέν απήγγαινα να λ-

Είς τήν Φιλαδέλφειαν, όπου είχα ύ- παρ η, — δέν θα σάς είπω κατόπιν ποιων περιπετειών, διότι θα ήτο πολυλογία, — με συνέκαθεν ως κιθολοποιόν. Ένας άστροφύλαξ είδε κερφομένα εις το κασελάκι μου διαφορα παράξενα νο- μίσματα που μου τα είχαν δώση εις τον δρόμον. Φυσικά, μερικα ήσαν ψεύτικα. Διότι ύπαρχουν πολλοί άνθρωποι που ξε- φορτώνονται έτσι τα κλέπικα των, ενώ φαίνεται ότι κάμνουν τάχα κ' έλεημοσύνην. Ο άστροφύλαξ, παρατηρήσας τα νομί- σματα, έραντάσθη ότι ήμπορούσε να βάλ η χέρι εις κανένα σπουδαίον κιθολοποιόν, και με συνέλαβε άμέσως. Ώδηγήθη εις τήν Ανάκτισιν εν τώ μέσω δού αστυφυ- λικών, ενώ πληθος περιέρχωνός ήκολούθει, σχολιάζον το έγκλημά μου. Έκει η εξήγησις ήτο εύκολωτή, και αφού το λάθος άνεγνωρίσθη, με ά- φισαν άμέσως έλευ- θερον.

Το πληθος έπα- ριμενε άπέξ η. Μό- λις με είδαν να βγαίνω έλευθερος, οι καλοί άνθρωποι μ' έχειροκρότησαν, κ' ήγώ έπωφελήθη η της εύκαιρίας... να τους προσκαλέσ πάλιν να γυαλίσω τα παπούτσια των. «Έξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου...» (Σελ. 5)

Αι έφημερίδες, έννοείται, εξαναγράφαν και τώρα δι' έμέ. Συγχρόνως είχα κατορθώση να πάρ ω μίαν συστατικήν επιστολήν δια τον διευ- θυντήν της αστυνομίας της Βαστιγκάνος, της πρωτεύουσής μας, όπου έπήγα κ' έγινε πολύ καλά δεκτός.

Έκει ήγυαλίσα τα υποδήματα μερικών σημαντικών πελατών, και μεταξ' των άλλων, του διάσημου και «άσυλλήπτου» στρατηγού Διαουίτ (Dewet). Μίαν ημέραν, — τήν πρώτην μεγάλην ημέραν της ζωής μου, — καθώς έπερνού- σα από την Δευκήν Οικίαν, όπου κα- τεινεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας Ρουζβέλτ, έβήκα μέσα με θάρρος, —

είσε, ζεφρετε, η οικία του Προέδρου εινε ανοικτη και όποιος θέλει έμδάνει, — και μετ' όλιγον με ώδήγησαν εις το γραφείον του Προέδρου, ό όποιος την ώρην εκείνην έργάζετο με τον γοαρματία του και του ύπηγόρευαν επιστολάς. Μ' έδίδθη με με- γάλην καλοσύνην, και αφού επατήσαν εις το κασελάκι μου διά να του γυαλίση τα μποτινια, εξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου. Κατόπιν διέταξε να μου δώσουν έν πι- στοκωπητ κόν και όλίγα χρήματα.

Πριν εξέλθ ω από την Δευκήν Οικίαν, είδα και τα παιδάκια του Προέδρου, τα όποια μου έλαμα πολλές περιποτήσεις. Έίλος πάντων, η τύχη μου άλλαξε!

«Έξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου...» (Σελ. 5)

Είς τήν Φιλαδέλφειαν, όπου είχα ύ- παρ η, — δέν θα σάς είπω κατόπιν ποιων περιπετειών, διότι θα ήτο πολυλογία, — με συνέκαθεν ως κιθολοποιόν. Ένας άστροφύλαξ είδε κερφομένα εις το κασελάκι μου διαφορα παράξενα νο- μίσματα που μου τα είχαν δώση εις τον δρόμον. Φυσικά, μερικα ήσαν ψεύτικα. Διότι ύπαρχουν πολλοί άνθρωποι που ξε- φορτώνονται έτσι τα κλέπικα των, ενώ φαίνεται ότι κάμνουν τάχα κ' έλεημοσύνην. Ο άστροφύλαξ, παρατηρήσας τα νομί- σματα, έραντάσθη ότι ήμπορούσε να βάλ η χέρι εις κανένα σπουδαίον κιθολοποιόν, και με συνέλαβε άμέσως. Ώδηγήθη εις τήν Ανάκτισιν εν τώ μέσω δού αστυφυ- λικών, ενώ πληθος περιέρχωνός ήκολούθει, σχολιάζον το έγκλημά μου. Έκει η εξήγησις ήτο εύκολωτή, και αφού το λάθος άνεγνωρίσθη, με ά- φισαν άμέσως έλευ- θερον.

Το πληθος έπα- ριμενε άπέξ η. Μό- λις με είδαν να βγαίνω έλευθερος, οι καλοί άνθρωποι μ' έχειροκρότησαν, κ' ήγώ έπωφελήθη η της εύκαιρίας... να τους προσκαλέσ πάλιν να γυαλίσω τα παπούτσια των. «Έξηκολούθησε τήν εργασίαν του... κ' ήγώ τήν ιδικήν μου...» (Σελ. 5)

λίτερα εις τὸ σχολεῖόν μου. Ἐγὼ ὁμως, ἀπίμονος καὶ σταθερὸς εἰς τὴν ἀπόφασίν μου, ἤμουν ἔτοιμος νὰ τὸν ἀργίσω σὺς γροθιές, όταν... ἐπαρουσιάσθη ἔξαφνα ὁ κ. Λουμπέ, ὁ ὁποῖος τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπέστρεψε περὶ εἰς τὰ Ἡλύσια.

Ἐδήλωσα ὅτι ἐνομιζομαι Φρισκος Κιδ καὶ ὅτι ἦλθα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἀπίτηδες διὰ νὰ γυαλίω τὰ ὑποδήματα τοῦ Προέδρου Λουμπέ, ἀφοῦ ἔλαβα ἤδη τὴν τιμὴν νὰ ἐκώσω λουστρίνια τὰ ὑποδήματα τοῦ Προέδρου Ρουζβέλτ. Με ὠδήγησαν εἰς μίαν αἰθουσάν τοῦ προεδρικοῦ μαγάρου, καὶ ὁ κ. Λουμπέ ἦλθε πρὸς ἐμὲ με κάλο- κάλοθον μειδιάμα... Τοῦ ἐθερνώσασα τὰ ὑποδήματα με ἐξαιρετικὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἐπειτα μ' ἐπέρασαν εἰς ἓνα γραφεῖον, ὅπου ὁ κ. Γραμματεὺς τοῦ Προέδρου μού ἔδωκε τὸ ἀπαιτούμενον πιστοποιητικὸν καὶ μίαν λίραν. Ἦμουν εὐτυχὴς ὡς βασιλεὺς!

Τώρα θὰ φύγω ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ ἐπιχειρήσω περιοδεῖαν ἀνὰ τὰς Ἑθνο- παϊκάς Αὔλας. Καὶ ἀργότερα, όταν θὰ ἔχω πολλὰ χρήματα, θὰ συλλογίζομαι με κάποιαν ὑπερφημίαν, ὅτι τα χρήματα αὐτὰ τὰ ἐκέρδινα εὐκόλα, ὅτι τα εὗρηκα σχεδὸν εἰς τὰ πόδια μου, ἢ καλλίτερα εἰς τὰ πόδια τῶν ἄλλων.

ΦΡΙΣΚΟΣ ΚΙΔ

ΓΙ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

ΔΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΟ ΛΕΠΡΟ ἢ ΤΟ ΜΑΥΡΟ;

Ἦταν μιά φορά δύο νοστιμώτατα γατάκια τὸ ἓνα ἄσπρο ὡς τὸ γάλα, με μᾶτια γαλανά, με τριανταφυλλιά

«Νὰ το, παίζει με τὸ κορδόνι μου...» (Σελ. 6, στ. β')

μιτοῦλα, με κουκλιετικὸν στοματάκι· τὸ ἄλλο μαυρὸ ὡς τὸ μελάνι καὶ μονάχα ἔλαμπαν τὰ καταπράσινα με- γάλα μᾶτια του, ὡς σμαραγδόπετρες· καὶ μονάχα, ὅμως ἐγλυφότανε, ἐκοκί-

νιζε ἐπάνω στὴ μαύρη σάν ὄλομαυρο βελούδο γυνά του, ἢ κατακόκκινη γλωσσίτσα του, ποῦ ἦταν ὡς κ' ἐκεί- νες ποῦ ζωγραφίζουν στὰ διαβο- λάκια.

Ἦτανε τόσο νό- στιμα, ὥστε ἡ μι- κροὺλά μας ἦ φι- ληνάδα, ἢ Ἰσμήνη Βαρίδου, τὰ εἶχε σκατισμένα, καὶ δὲν ἤξευρε ποῖο νὰ διαλέξῃ, καὶ ποῖο νὰ προτιμή- σῃ, καὶ ποῖο νὰ πάρῃ, καὶ ποῖο ν' ἀφίσῃ. Ἔστεκό- τανε ἡ καρδουλα της ἀνάμεσα στὰ δύο, κ' ἐκουιό- τανε ὡς κούνια, πότε πρὸς τὸ ἓνα πότε πρὸς τὸ ἄλλο...

— Ἀχ! τὸ μαυρὸ, τί ἀστατό ποῦ εἶνε!... Καὶ τί ξυπνο!... Νὰ το, παίζει με τὸ κορδόνι μου!... Μὰ κ' ἐκείνο τὸ ἄσπρο!... τί φρόνιμο καὶ τί ἡμερο ποῦ φαίνεται!

Καὶ τὰ ἐχάιδευε, ἐγέλοσε με τὸ ἓνα, κ' ἐπήγγαινε νὰ λιγωθῇ με τὸ ἄλλο.

— Κυρία Ἰσμήνη, δὲν θὰ προφθά- σετε τὸ μάθημά σας τοῦ πιάνου, καὶ θὰ φάτε κατσάδα! εἶπε ἡ Μαρίνα, ἢ ὑπερήτρια ποῦ τὴν συνίδευε.

— Ἀλήθεια!... Μὰ ἔλα ποῦ δὲν ἔέρω ποῖο νὰ διαλέξω!

— Πάρ' τα καὶ τὰ δύο, Ἰσμηνοὺλά μου, εἶπεν ἡ γρηῃ κυρία, ἢ μακρυνὴ συγγενισσά της, ποῦ ἦτανε δικὰ της τὰ γατάκια.

Ἔιχε χαρίσιμ' ὄλα τὰ ἄλλα, καὶ δὲν τῆς ἔμειναν παρὰ αὐτὰ τὰ δύο.

— Ὡ! μοῦ τὰ δίνετε λοι- πὸν καὶ τὰ δύο;

— Ποῦ εὐ- χαρίστως. Ἐ- μένα, μοῦ ἀρ- κεῖ ἡ μαμμά τους, ἢ πα- χουλή μου ἢ Μαυροδκαγιὰ νὰ μοῦ κἀνῃ συντροφιά.

— Ὡ! σὰς εὐχαριστῶ πα- ραποῦ, καλὴ μου θεῖα! ἐφώ- ναζε ἡ μικρὰ

Ἰσμήνη, κατενθουσιασμένη. Ἡ Μαρίνα ἐστράβωσε λιγάκι τὰ μούτρα της.

— Μὰ δὲν φοβάσαι, κυρία Ἰσμήνη, μήπως μᾶς κἀνουν πολλὰ φασαρία καὶ τὰ δύο μαζὶ στὸ σπίτι;

— Καλέ, ὄχι! θὰ ὄησ, Μαρίνα μου! Νὰ, πάρε ἐσὺ τοῦτο, τὸ Μελάνι παίρ- νω κ' ἐγὼ τοῦτο, τὸ Γάλα...

— Μπᾶ! μὰ ἐσὺ τὰ ἐδάπτισες κ' ἔλας, κόρη μου! Καὶ πῶς ταιριάζουν μιά

«Ἦσαν τὸ γάλα ὄλα...» (Σελ. 6, στ. γ')

χαρὰ τὰ ὀνόματά τους! εἶνε μάλι- στα ἀρσενικά καὶ τὰ δύο... ὁ Μελά- νης καὶ ὁ Γάλας — εἶπεν ἡ γρηῃ κυ- ρία, ποῦ τὰ ἐχά- ρισε τῆς Ἰσμήνης.

Ἡ μητέρα τῆς Ἰσμήνης δὲν ἐπε- ρίμενεν ὅτι ἡ κόρη της θὰ ἐπαίρνε νὰ

υἱοθετήσῃ δύο μαζὶ γατάκια. Δὲν τὰ ἐδέχθη λοιπὸν με τόσοσὸν πολὺν ἐνθου- σιασμόν εἰς τὸ σπίτι. Τὰ ἐπεριποιήθη ὄμως με ἀρκετὴν καλοσύνην. Εἶπε καὶ τοὺς ἔβαλαν μίαν μεγάλην γαθάβον γεμάτην γάλα. Κ' ἐκάθησαν, καὶ τὰ δύο μαζὶ, κ' ἦσαν τὸ γάλα ὄλα. Αἱ δύο γλωσσίσσες τῶν ἐνεθοκατέβαιναν μαζὶ-μαζὶ ἐπάνω στὸ ἄσπρο γαλατάκι· θάρρεις πῶς ἦταν ἓνα φυλλαράκι ἀπὸ παπαρούνα κοντὰ σ' ἓνα φυλλαράκι ἀπὸ τριαντάφυλλο...

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὁμόνοιά των ἔκαμε καλὴν ἐντόπωσιν. Ἐμοίρασαν τὸ γαλα- τάκι των ἔως τὴν τελευταία σταλαγμα- τία, χωρὶς νὰ μαλιάσουν, χωρὶς νὰ γρουλιάσουν, χωρὶς νὰ νιαουρίσουν, κ' ἐσταμάτησαν μαζὶ, ὡς νὰ εἶχαν σύμ- φωνία, διὰ νὰ γλύψουν τὰ μουστακά- κια των. Καὶ ὕστερα, χορτασμένα καὶ νυσταγμένα ἀπὸ τὸ πολὺ φαγί, ἐκοι- μήθησαν ἀγκαλιασμένα καὶ κουδρια- σμένα μέσα σ' ἓνα πανεράκι, ὅπου τοὺς εἶχαν στρώσῃ καθαρή ἄμμο...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΚΙΑ

Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Μελά- νης καὶ ὁ Γάλας δὲν ἔκαμναν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ βυζαίνουν, νὰ κοιμοῦν- ται καὶ νὰ στέκουν νὰ τα χαιδεύουν — ὅπως δηλαδὴ ὄλα τὰ μικρὰ παιδάκια. Τώρα, εἶχε περάσῃ πιά ἡ μωρουδιετι- κὴ ἡλικία των, καὶ οἱ χαρακτήρες των εἶχαν ἀρχίσῃ νὰ ξεχωρίζουν καὶ νὰ φαίνωνται καλὰ τί ἦσαν.

Ὁ Γάλας ἦτανε καλὸς καὶ γλυκὺς, ὅπως τὸ ὄνομά του ἢ ψυχουλὰ του ἦταν ἄσπρη ὡς τὸ χρῶμά του δὲν ἦταν ἄξιος νὰ βλάψῃ οὔτε...ποντίκι! Ἦτανε χαδιάρης, κρουουλάρης καὶ λι- γάκι φιλάσθενος, ἐντελῶς τὸ ἐναντιὸν ἀπὸ τὸν Μελάνη, ποῦ ἦτανε ζωνῆρος, σκανδαλιάρης, σπέρτο μονάχο, σωστὸ διαβολάκι, ἀν θέλετε, ἀλλὰ διαβολάκι με ἀγγελικὴ καρδουλα... Καὶ σου εἶχ

μὰ δύναμι καὶ μὰ εὐκνησία καὶ μὰ εὐθυμία! — Ἄλλο νὰ σὰς τὸ λέγω, κ' ἄλλο νὰ τὸ βλέπατε! Ὁ Μελάνης ἤμ- ποροῦσε νὰ χορεύῃ ὄρες καὶ ὄρες γυ- ρεὺστας νὰ τσακίσῃ τὴν οὐρά του, χωρὶς νὰ ζαλισθῇ νὰ πηδᾷ ἄλλ' ἐς τό- σος γιὰ νὰ πιᾶσῃ ἓνα χαρτάκι δεμένο σὲ σπάγγο. Καὶ δὲν εἶχε τὸ ταῖρι του, ὡς ἐπήγγαινε κ' ἐκρυβότανε μέσα σὲ μιά καπελλιέρα, κ' ἔξαφνα ἐδινε μιά κ' ἐπετιώταν ἔξω, ὡς διαβολάκος, τὴν ὥρα ποῦ ὄλοι εἶχαν ἄλλοδ τὸν νοῦ του!

Ὁ Γάλας δὲν μπορούσε νὰ κἀνῃ χωρὶς τὸν Μελάνη. Αὐτὸς ἦταν ἡ ζωὴ του κ' ἡ χαρὰ του...

Καὶ τὸ μόνο πράγμα ποῦ ἐμοίραζαν οἱ δύο, ἦταν ἡ ἀγάπη των καὶ ἡ ὁμό- νοιά των.

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

(Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέα- τρον Φαδουλά)

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Ἀχ! καῦμένο Μη- νᾶ, εἶμαι ἀνω κάτω!

ΜΗΝΑΣ. — Τί ἐπαθες; τί συνέβη;

Π. — Κἀνι νι παρὰ πολὺ ἔκτακτο!

Μ. — Λέγε τι λοιπὸν γρήγορα!

Π. — Πρῶτα ὄμως δὲς μου νερό.

Μ. — Νὰ! πάρε τὸ ποτήρι.

Μ. — Βάλε, καῦμένο, καὶ πέντ' ἔξῃ κομμάτια ζάχαρι. Μὴν τὰ λυπάσαι...

Μ. — Νὰ! καὶ ὕστερα;

Π. — Ὑστερὰ;... νὰ μου βάλῃς καὶ πολὺ-πολὺ ρῶμι.

Μ. — Νὰ! ἔτοιμα ὄλα. (Ὁ Πασχά- λης πίνει). Τώρα ὄμως θὰ μοῦ πῆς τί ἦταν αὐτὸ τὸ ἔκτακτο ποῦ σοῦ συνέβη.

Π. (Καμαρόνιον). — Ἐ, λοιπὸν! ἀγαπητέ μου, ἐμένα ποῦ με βλέπεις, θάρρεις πῶς δὲν εἶμαι παληγάρη;

Μ. — Ὄχι!... μπορεῖ.

Π. — Λοιπὸν, ἐγὼ ἐσταμάτησα δύο ἄ- λογα ἀφηνιασμένα!

Μ. — Δυὸ ἄλογα;

Π. — Δύο βέβαια · ἀμὲ ἓνα;

Μ. — Καὶ ἦταν ἀφηνιασμένα;

Π. — Ὅπως σὲ βλέπω καὶ με βλέπεις.

Μ. — Μὰ ἐγὼ δὲν σε βλέπω νὰ εἶσαι ἀφηνιασμένος... Ἀς εἶνε ὅμως, πές μου...

Π. — Θά σου τὰ πῶ. Ἦμουν στὴν πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας. Ἀκούω φωνές, βλέπω δύο ἄλογα ἀφηνιασμένα, τρέχω, τ' ἀρπάζω ἀπ' τὰ ρουθούνια καὶ τὰ βα- στώ... νὰ ἔτσι, κολόνα! μαρμαρο!

Π. (Ψυχρότατα). — Καὶ τί ὄρα, πα- ρακαλῶ, ἐγὼ αὐτὸ τὸ κατόρθωμα;

Π. (Στενοχωρημένος). — Δὲν θυ- μοῦμαι τώρα τὴν ὥρα...

Μ. — Ποῦ καλὰ. Καί... ἐτρέχαν γρήγορα τὰ ἄλογα;

Π. — Γρήγορα, λέε; ὡς ἀστραπὴ!

Μ. — Δηλαδὴ με τί βήμα; καλπα- σμό, τροχάδην, ἢ βιάδην;

Π. (Στενοχωρημένος). — Μὰ!... βιάδην νομίζω.

Μ. — Φίλε μου Πασχάλη, μοῦ φαί- νεται πῶς μου πουλιάς φευτιές!

Π. — Ἐγὼ; Μὰ αὐτὸ ποῦ λέε, φίλε μου Μηνᾶ, εἶνε προσβολή, ἐξόβρισις!

Μ. — Ἄφρησε, Πασχάλη μου, τώρα τοὺς θυμούς σου, καὶ πρόσεξε τί θὰ μοῦ ἀπαντήσῃς. Λοιπὸν, δίνεις μιά καὶ χίνεσαι ἐπάνω στὰ κεφάλια τῶν ἄλλων...

Π. — Στὰ κεφάλια; ὄχι δά, καῦμένο... ἢ θελες νὰ με δαγκάσουν; Δαγκάνουν ἔξερεις καὶ τὰ ἄλογα... Τέλος πάντων τί τὰ θέλεις τὰ πολλά;... ἀφοῦ τὰ ἐσταμάτησα.

Μ. — Λαμπρά! Μὴ λές φέματα, Πα-

σχάλη μου, γιατί θὰ σὰς δυὸ φούσκους ποῦ θὰ γίνῃς ὡς ἀφηνιασμένο ἄλογο!

Π. (Με κλαμάρικον τόνον). — Χι, χι, χι! Τὰ ἄλογα δὲν ἦταν ἀφηνιασμένα, μπορούσαν ὄμως καὶ ν' ἀφηνιάσουν. Ἦ- σαν στὴν πόρτα μίως ταβέρνας, ζεμμένα στὸ ἀμάξι των. Ὁ αμαξίας ἔπινε. φαίνε- ται. Ἐξαφνα βλέπω τὸ ἓνα ἄλογο, ποῦ ἀνασηκώνει τὸ πόδι του... μοῦ φαίνεται τὸ ἐμπροσθινὸ δαξί. Τότε βάζω ἐγὼ τις φωνές: Ἐ! ὦ! Τὸ ἄλογο κατεβάζει ἀμέσως τὸ πόδι του. Κ' ἔτσι, δὲν ἐπρό- φθαο ν' ἀφηνιάσῃ οὔτε αὐτὸ οὔτε τὸ ἄλλο.

Μ. (Ἐξω φρονών). — Ἀφηνίασα ὁ- μως ἐγὼ τώρα!... Νὰ, μασιναρά, νὰ περι- παίξῃς ἄλλη φορὰ! (Τὸν δέσνει).

(Μίμησις) ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΜΙΔΑΣ

ΙΑΡΟΤΡΑΓΕΔΙΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΑΣ

Πρόσωπα: δύο νεαροὶ ἐρασιτέχναι φωτογράφοι, ζητοῦντες τοπία καὶ σκηνὰς διὰ τὸν προσεχὴ φωτογραφικὸν διαγωνισμόν τῆς Μικτλᾶσις. — Ἐνας μικρὸς χωρικός, παρακα- λῶν ἡμερῶς νὰ τὸν φωτογραφίσουν. — Ἐνας γαίθαρος, ὁ ὁποῖος βγάζει τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸν φράκτον τοῦ κήπου στὴν καλλίτερη στιγμῆ...

ΣΚΗΝΗ Α'. (Ἡ φωτογράφησις). — Ἐλα! μὴν κινηθῆς τώρα, καὶ θὰ ἐπιτύχῃς λαμ- πρά... Τίχ-τάχ! Αὐτὸ ἦταν, ἐτελείωσε!

ΣΚΗΝΗ Β'. (Ἡ ἐμφάνισις). — Ὡωωωωω!!!!

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΠΑΙΔΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΑΙΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑΣ

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ Ἰουλιέττα Δαλλὴ ἐφθασεν εἰς τὰ δέκα τῆς χρόνια. Διὰ τὴν πανηγύριον τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονὸς, ἡ κυρία Δαλλὴ εἶχε καλέσει εἰς ἀπογευματινὴν συναναστρεφὴν τοὺς μικροὺς φίλους τῆς κόρης τῆς.

Τὰ παιδάκια εἶχαν ἀναχωρήσει πρὸ ὀλίγου. Τὰ ἀπομεινάρια τῶν πλουσιοπαρόχων φαγητῶν καὶ γλυκυσμάτων, τὰ ὅποια εἶχαν παρατεθῆ κατὰ τὸ δεξιόν, ἐφάνησαν ὅσο μὲσα ἀπὸ τὴν μεγάλην θαλάσσαν εἰς τὸ μακρὸν τραπέζι τῆς τραπεζαρίας. Ἡ ἀταξία τῶν ἐπιπέλων εἰς τὸ σαλόνι τῆς ὑποδοχῆς, τὰ παιγνίσκια ποῦ ἦσαν πεσμένα κάτω, ἐμμετρύσαν ὅτι εἶχαν παίξει ἐκεῖ με ἀρκετὸν ὄρθρον καὶ ἰσχυρὰ εἰς τὸ ἀνοικτὸ πιάνο εὐρίσκετο ἀκόμη τὸ τετραβίδιον ποῦ εἶχε χρησιμεύσει εἰς τὸν μουσικόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐπιφορτισθῆ νὰ παίξῃ διὰ τὴν χορεύσιν ὅπως ἐκείνος ὁ μικροκόσμος.

Ἡ Ἰουλιέττα, κουρασμένη ἢ κακιομένη, ἐκάθητο καὶ τὴν ἐγγύθεν ἡ μητέρα τῆς.

— Λοιπόν, Ἔττα μου, δὲν διεσκεδάσας; Δὲν ἐφρονέεις εὐχαριστήμενη;

— Ναι, μαμμά. Ἀλλὰ τὸ κατεβασμένο μου-τρακί τῆς ἔλεγε μάλλον: «ὄχι».

— Μα, κόρη μου, τί εἶν' αὐτά;... Ἡ συμφορὰ μας εἶνε νὰ μὴν ἔχωμε ποτὲ μουσικὰ ἢ μία διὰ τὴν ἄλλην. δὲν εἶνε ἔτσι; Λοιπόν, ὅχι συλλογιζέσαι πρέπει νὰ τὸ γνωρίζω κ' ἐγώ.

— Ναι, μαμμά... μὰ δὲν ξέρω νὰ ἐξηγηθῶ πολὺ καλά. Εἶνε τόσοσ καιρὸς ποῦ μιλοῦμε γι' αὐτὴ τὴν ἀπογευματινὴν, τόσοσ καιρὸ τὴν συλλογιζομαι, τὸ βράδυ δὲν πέφτω νὰ κοιμηθῶ, ὅσο ἐγὼ μίλιζα... ἤλιπια...

— Ὅτι θὰ ἦταν ὄρσιότερα; — Ναι... ἢ καλλίτερα ὄχι. Ὅλα ἦσαν πολὺ ὄρσι. Διεσκεδάσα μὲ τὴν τομπολα... μονάχα, οἱ ἄλλοι εἶχαν πῖδ πολλὴ τύχη ἀπὸ ἐμένα.

— Τόσο τὸ καλλίτερο. Οἱ καλεσμένοι ἔπρεπε νὰ προσημιθῶν καὶ ἐς αὐτό.

— Γιατί, ἀφοῦ ἡ ἀπογευματινὴ ἐγένετο γιὰ ἐμένα; — Ἐπειτα, ἡ μικρὴ Ὑβόννη, ἔσκασε τὴν πῖδ εὐμορφῆ κοῦλά μου, τὴν ὀκκαίνουρου. Καί, ὅταν ἐγὼ ἐζήτησα νὰ φῶ ἀμυγδαλόπαστο, δὲν εἶχε ἄλλο. Ὁ Ραούλ Δεσάν εἶνε τόσο φαγάς! Δὲν ξέρω πῶς ἔγινε, μὰ εἴλα ἤλθαν ἀνάποδα... Ἐνόμιζα πῶς θὰ διεσκεδάσω περισσότερο...

Ἡ κυρία Δαλλὴ πολὺ νέα εἶχε μείνη χήρα μὲ μίαν μοναχοκόρη. Μεγάλη ἦτο ἡ λύπη τῆς, ἀλλὰ εἶχε πάλιν προσκολληθῆ εἰς τὴν ζωὴν μὲ τὴν λατρεῖαν πρὸς τὸ κοριτσακί τῆς, καὶ τὸ ἐγγάδιον φρικτὰ, κ' ἰὸ τὸ ἐθεωροῦσεν ὡς τὸ κέντρον τοῦ παντός. Φυσικὰ, ἡ Ἰουλιέττα εἶχε συμπεράνη ἐκ τούτου ὅτι ὁ κόσμος ἔλασ, ἡ γῆ μὲ τὰ ἄνθη τῆς, ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἄστρα του, εἶχαν πλασθῆ διὰ τὴν ἀτομικὴν τέρψιν τῆς δεσποινίδος Δαλλὴ. Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ γλυκύλογος καὶ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν μητέρα τῆς, ἡ κυρία Δαλλὴ ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἐπικεικασίων πρὸς αὐτὸν τὸν ἀσυνκίσθητον ἐγωισμὸν τῆς κόρης τῆς. Καί, ὅπως, κάποτε, ἐπροσπαθοῦσε νὰ κάμῃ τὴν κόρη τῆς νὰ ἐνοήσῃ ὅτι δὲν ἦτο αὐτὴ τὸ μόνον πλασμα εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὅποιον εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τῆς εὐτυχίας. Ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ μαθή-

Καὶ τῆς ἔκαμε χίλια χάδια, ἔτοιμην ἄρχισιν καὶ αὐτὴ τὰ κλάματα.

Ἡ κυρία Δαλλὴ τὴν παρηγόρησεν, ἐγαμογέλασεν, ἐπροσπάθησε μάλιστα νὰ γελάσῃ, ἀλλὰ ἡ μικροῦλα ἐγνώριζε πολὺ καλά τὴν μητέρα τῆς, καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ὑπόψασθῇ ὅτι πραγματικὴ λύπη εἶχε προκαλέσῃ τὰ δάκρυα τῆς.

— Ἀφοῦ πρέπει ὅλα νὰ τα λέμε μετὰ σοῦ μαμμά, — ἐστὶ ἡ ἴδια μου τὸ ἐνόμιζες...

— Ἀλήθεια, Ἔττα, ἀλλὰ ἤθελα νὰ μὴν ὑπόψαχαι καμμίαν λύπη στήν ἑορτὴ σοῦ.

— Ἐπειτα, ὅλοι μ' ἀναποδιές, ἡ ἑορτὴ μου... Ἐπειτα, ἂν μου κρούσης τίποτε, ἐγὼ δὲν θὰ κοιμηθῶ ὅλη νύκτα. Λοιπόν, τὸ βλέπεις πολὺ καλά...

— Ὅτι, παιδί μου, πρέπει νὰ σου μιλήσω σοβαρὰ... πολὺ σοβαρὰ, ἂν νὰ ἦσουν μεγάλη...

— Εἶμαι πῖδ σχεδὸν μεγάλη. Εἶμαι δέκα ἐτῶν.

Καὶ διὰ τὸ δείξῃ πόσον ἦτο μεγάλη, ἡ Ἰουλιέττα ἐσηκώθη μ' ἕνα πῆδημα, καὶ ἐστύλωθη διὰ νὰ ψηλώσῃ. Εἶδε τότε μὲσα εἰς τὸν καθρέπτην τὸν ἑαυτὸν τῆς, μὲ τὰ μακρὰ τῆς χρυσοξάνθα μαλλιά, μὲ τὰ γαλάνα τῆς ματια, καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸ ὄμοιο φορεματάκι τῆς καὶ τὴν οὐρανὴ ζώνην τῆς. Ἦθελε νὰ ἦταν τὸ φορέμα τῆς μακρύτερο, διὰ νὰ ὀμοιάζῃ ἐντελῶς μὲ μεγάλην.

Ἡ κυρία Δαλλὴ, ἀληθινὴ μαμμά ὡς πρὸς τούτο, ἐσκέφθη ἀπὸ μέση τῆς ὅτι ἡ Ἰουλιέττα ἦτο τὸ εὐμορφότερο κοριτσακί τοῦ κόσμου, καὶ καθόλου μεγάλη, ὥστε νὰ εἴμπορῃ κανεὶς νὰ τῆς ἐπιστευθῇ μουσικὰ ποῦ προκαλοῦν δάκρυα...

— Θυμᾶσαι, Ἔττα μου, τὴν κυρίαν Λαγρὰν, ποῦ ἤρχετο, πέρυσιν, καὶ σοῦ ἔκαμε μᾶθημα, καὶ εἶχε ἕνα κοριτσακί τῆς ἴδιας ἡλικίας μὲ σενα;...

— Ναι, μαμμά. Ἐίδυκα τὰ παλῆ μου φορέματα στὴ μικρὴ τὴν Ἰουλία, καὶ τέσ κοῦκλές μου, ποῦ ἦσαν λίγο σπασμένες.

— Λοιπόν, εἴμπορῃ κ' ἐγὼ νὰ παραδῶ ἕνα μᾶθημα σὲ κανένα πλουσιοκόριτσι, καὶ αὐτὸ νὰ σοῦ χαρίξῃ τὰ σχισμένα του φορέματα καὶ τὰ σπασμένα παιγνίσκια του.

Ἡ Ἰουλιέττα δὲν ἐνόησε καλά, ἀλλὰ ἐκύτταξε τὴν μητέρα τῆς μὲ τὰ μάτια τῆς ὀρθάνοικτα καὶ τρομαγμένα.

— Γιατί;... Γιατί;... Μήπως;... Δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ περισσότερα.

— Ἀκουσὲ με, κόρη μου. Καί ἂν ἀκόμη εἴμαστε οἱ πῖδ πτωχίτες τοῦ κόσμου, θὰ μείνωμε πάντα ἀγαπημένους.

— Ναι, μαμμά. Μὰ ἐγὼ δὲν θέλω

νὰ εἶμαι πτωχὴ. Αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν. — Διὰ τὴν νὰ εἶνε ἀδύνατον γιὰ σενα, ἐπὶ γιὰ τοὺς ἄλλους αὐτοὺς σχεδὸν εἶνε ὁ κανὼν;

— Διότι... Ἡ Ἰουλιέττα ἐσταμάτησεν εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν. Δὲν ἤξευρε πῶς νὰ τὸ εἰπῇ, ὅτι δι' αὐτὴν ἡ πολυτέλεια ἦτο ἐπισιωτάτη, ὅτι πάντοτε εἶχεν ἐλόγουρά τῆς ὄρσι ἐπιπλά, ἀπαλὰ μετὰ ἔξωτὰ ὄρσιματα, ὑπηρετας διὰ νὰ κάμουν τὰ θελήματά τῆς ὅτι τῆς ἔδωκαν, τὴν πρωτογενεῖαν, παιγνίσκια ποῦ ἐστύχων ἀκριθὰ.

Τέλος ἀνέκραξε: — Μα... ἐγὼ δὲν ξέρω οὔτε τέσ κἀλλες μου νὰ βάλω. Δὲν θὰ μπόρῃσω ποτὲ νὰ κάμω χωρὶς τὴν Λισιέττα! Εἶνε ἀδύνατον, ἀδύνατον δὲν εἶνε ἀλήθεια! δὲν εἶμαστε πτωχοὺλες!

Ἐκύτταξε γύρω τὸ ὄρσι σαλόνι μὲ τὰ ἐπιπλά τὰ τέσσαρτα πλοῦσια, ἤγγιξε τὸ μεταξωτὸ φορέμα τῆς μητέρας τῆς, ὡς διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι τὴν ἀλήθεια, καί, ἐπειδὴ τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Δαλλὴ ἔμενε περιλυτὸν καὶ κάπως αὐστηρόν, ἡ μικροῦλα ἐξέσπασε στὰ κλάματα, καὶ πολλὴν ὄρον ἐθήρησε ἠλιβερά, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ παρηγορηθῇ.

Ἡ μητέρα τῆς, τρομαγμένη μὲ αὐτὸν τὸν παροξυσμὸν τῶν δακρύων, δὲν ἐσκέφθη παρὰ πῶς νὰ τὴν καταπραῖνη, καὶ τὴν ἐνανοῦριζε, ὅπως ὅταν ἦτο μωρουδάκι.

Ἀργότερα, ὅταν ἡ Ἰουλιέττα, λιγὰ ἐντροπισμένη διότι εἶχε κλάψῃ, ἔτσι, ἐζητοῦσε νὰ ὀμιλήσῃ «σαν μεγάλη», ἡ μητέρα τῆς τῆς εἶπε μὲ πολλὴν γλυκύτητα: — Μὲ τὴν λύπην σου, Ἰουλιέττα, λύπην πολὺ φυσικὴν ὅπως ὅποτε, μόνον τὸν ἑαυτὸν σου ἐσυλλογιζέσαι, καὶ κανένα ἄλλον. Σκέψου λιγὰ καλλίτερα, κόρη μου.

Ἡ Ἰουλιέττα ἐσκύψε τὸ κεφάλι. Ἦτο ἀλήθεια, αὐτὸ ποῦ ἤκουε. Καί ὅπως ἐγνώριζεν ὅτι εἰς κάθε λύπη, εἰς κάθε ἀτύχημα, ἡ μαμμά τῆς πάντοτε θὰ ὑπέφερε περισσότερον.

— Μὰ, βλέπεις, μαμμά, εἶσαι μεγάλη, ἐσύ, καὶ οἱ γέροι κλαῖνε διὰ τοὺς ἄλλους καὶ ὄχι διὰ τὸν ἑαυτὸν τους.

Ἡ κυρία Δαλλὴ, ἡ ὁποία πραγματικῶς ἦτο πολὺ νέα, ἐγαμογέλασε. Γέροι, διὰ τὰ παιδάκια τῶν δέκα ἐτῶν, εἶνε ὅσοι δὲν εἶνε πλέον παιδιά...

— Χρυσὸ μου κοριτσί, εἶτε νέος εἶνε

«Μὰ γιατί δὲν εἶμαστε πῖδ πλούσιες;» (Σελ. 9, στ. β')

κάνεις, εἶτε γέρος, πρέπει, πρὸ παντός, νὰ ἔχῃ θάρρος, νὰ κυττάξῃ κατὰ πρόσωπον τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ ἔχῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εὐτυχία εὐρίσκεται ἐντὸς μας πολὺν περισσότερον παρὰ εἰς τὰς περιστάσεις πρὸ μας τριγυρίζου...

Ἡ κυρία Δαλλὴ διεκρίθη. Εἶδεν ὅτι ἡ Ἰουλιέττα, ἂν καὶ ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὴν ἐνοήσῃ, δὲν κατοῦρθε να παρακολληθῇ τὴν σειρὰν τῶν λεγομένων τῆς.

Καί τότε ἐξηκολούθησεν, ἀλλὰ εἰς ἄλλον τόνον, ἐπὶ ἐθώπευε τὰ σγουρά μαλλιάνα τῆς κόρης τῆς: — Δὲν φρονεῖς ὅτι ἡμπεροῦσε νὰ εἶνε εὐτυχίς καὶ ἡ κυρία Λαγρὰν, λόγου χάριν, ὅταν ἔλεγε κάθε βράδυ: «Εἰργασθῆν διὰ τὸ παιδί μου. Χάρις εἰς ἐμέ, τὸ παιδί μου οὔτε θὰ πεινά, οὔτε θὰ κρυόνη»;

— Ναι, μαμμά... Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ «ναὶ» ἦτο πολὺ διαστακτικόν. Ἡ Ἰουλιέττα ἐπιστρέφουσα ἀμέσως εἰς τὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία τὴν ἐδασάνειεν, ἐφώναξε:

— Μὰ γιατί δὲν εἶμαστε πῖδ πλούσιες; Αὐτὸ, αὐτό, μαμμά, δὲν τὸ χωρεῖ ὁ νοῦς μου!

Ἐκύτταξε τὴν κόρη τῆς ποῦ ἐκοιμάτο... (Σελ. 10, στ. β')

— Αὐτὸ χρειάζεται πολλὴν ὄρον διὰ νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω, καὶ δὲν θὰ το κάωλαθς εὐκόλα. Ἐνα μεγάλο ποσὸν ἀπὸ τὴν περιουσίαν μας ἦτο εἰς τὰ χέρια ἐνός τραπέζιτου, ὁ ὁποῖος τὸ ἔλασε μὲ ὅσα εἶχε καὶ ὁ ἴδιος ἰσάκι του. Ἐλαβα αὐτὴν τὴν εἰδήσιν ἀκριθῶς ὀλίγον πρὶν ἔλθου οἱ μικροὶ σοῦ φίλοι.

— Καί, μ' ὅλα αὐτά, ἡμπεροῦσε κ' ἐπαίξας μαζί μας; — Δὲν ἤθελα νὰ πιγράνω τὴν τελευταίαν σου καλὴν ἡμέραν.

— Εἶμαι βεβαία ὅτι γι' αὐτὸ ἐπήγαν ὅλα ἀνάποδα ὄχι μαμμά, μαμμά, τί θ' ἀπογινομε;... Μήπως θὰ γίνῃ ἀναγκη νὰ ζητηνοῦμε στὸ ἄστυ μὴσῃ μὲ τὸν συμβολαιογράφον... (Σελ. 10, στ. γ')

Ἡ κυρία Δαλλὴ, ἂν καὶ δὲν εἶχε διόχεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

— Ἐλπίζω, ὄχι! Ἡ Ἰουλιέττα, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη λύπη εἶχε πρᾶσιθῇ καὶ τῆς ὁποίας ἡ φαντασία πασιτοῦσε τὸ μέλλον μὲ τόσοσ ὀπίθανα ἔδωσιν καὶ πένθημα χρώματα, ἐκύτταξε τὴν φωτιὰ, ἐπὶ ἔμενε ζεστὰ φωλιασμένη στὴν ἀγκαλίαν τῆς μητέρας τῆς. Τὰ ἔβλα εἶχαν σχεδὸν χωνεῖσθαι καὶ ἐπεσὸν κερμάτια-κερμάτια, κἀκίνα, εἰς τὴν ἀνθρακίαν, ποῦ ἦτο εἰς τὸ κέντρον ἐσχημάτιζαν ἕτσι ἕνα ὄρσι περιεργέτατον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους ἀπερόρησε τὴν προσοχὴν τῆς μικροῦλας.

Ἡ κυρία Δαλλὴ εἰδέασε λιγὰκι. Ἀλλὰ τότε, ὅταν εἶδε τὴν κόρη τῆς ἤσυχον πλέον, τῆς εἶπε: — Ἀκουσε, παιδάκι μου. Μαζί μὲ τὴν ἐπιστολήν τοῦ συμβολαιογράφου μου, ἔλαβα καὶ μίαν ἄλλην. Ἦμουν παραπολυ συγχυσμένη τὴν ὄραν ἐκείνην, ὅσο νὰ τῆς ἐώσω πολλὴν προσοχὴν ἄλλὰ, ἀπὸ τὴν ὄραν ποῦ συνομίλομεν, ἐσκέφθην σοβαρῶς τὰ γυρομμένα τῆς: Ἰσως ἐπὶ τέλους, τὸ δυστύχημα ποῦ ἔκαμε τόσοσ νὰ ἠρηγήσῃ, δὲν εἶνε τόσοσ ἀθεράπτευτον ὅπως ἐφοβήθη κατ' ἀρχάς.

Ἡ μικροῦλα ἀνεσηκώθη καὶ ἐκύτταξε τὴν μητέρα τῆς τὰ μάτια τῆς ἔλαμπαν, τὸ στόμα τῆς ἐτραβίλιζε.

— Ὁ! μαμμά, σὲ παρακαλῶ, μαμμά, πές μου... — Πρέπει ὅμως νὰ καθήσῃς ἤσυχα, φρόνιμα, νὰ μ' ἀκούσης σοβαρὰ...

— Ναι, μαμμά. Κῦττα τί φρόνιμα ποῦ εἶμαι. — Τὸ γράμμα, ποῦ σοῦ εἶπα, ἔρχεται ἀπὸ ἕνα δικηγόρον τῆς Καλιφορνίας.

— Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν! — Ναι, ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Εἰρηνοῦ Ὀκεανῶ. Γνωρίζεις ὅτι ἡ γιαια μου, ἂν καὶ ἀνετράφη εἰς τὸ Παρίσι, ἦτο Ἀμερικανίς. Ὁ ἀδελφός τῆς εἶχε φύγῃ διὰ τὴν χώραν τῶν χρυσοφυγείων, καὶ ἡμεῖς σχεδὸν εἶχαμε λησμογήσῃ ὅτι ὑπῆρ-

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

χεν εἰς τὴν ζωὴν. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τελευταίως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ διαθήκην. Ζητοῦνται τώρα οἱ κληρονόμοι του. Ὁ

«Ἔλεγε καλέσει εἰς ἀπογευματινὴν...» (Σελ. 8, στ. α')

«Μὰ γιατί δὲν εἶμαστε πῖδ πλούσιες;» (Σελ. 9, στ. β')

«Ἐκῆμεν μετὰ τὸν συμβολαιογράφον...» (Σελ. 10, στ. γ')

δικηγόρος με προτρέπει να μεταβώ εκεί κάτω, δια ν' αποδείξω τα δικαιώματά μου. Η παρουσία είνε, λέγουν, πολύ μεγάλη, αλλά υπάρχουν ως φαίνεται πολλοί συγγενείς, μακρουνί κατά το μάλλον και ήττον. Οι άποντες έχουν πάντοτε το άδικον, και, αν δεν είμαι εκεί, θα εύρον ίσως κάποιαν πρόφασιν να με αποκλείσουν από την κληρονομίαν.

— Ω! μαμμά, να φύγωμε, να φύγωμε άμέσως!

— Αν αναχωρήσω, έπιθυμώ να σε άφισω εδώ, σικίτροφον. Το ταξείδι είνε πολύ μεγάλο και πολύ κουραστικό για ένα κοριτσάκι.

Άλλα η ιδέα ότι θα έχωρίζετο από την μητέρα της επί μακρούς μήνας, έπροκάλεσε τόσο απελπιστική ταραχή εις την Ίουλιέτταν, ώστε η κυρία Δαλόζ ησθάνθη ότι έκλονιζετο. Κατέληξε τέλος να υποσχεθί ότι θα συμβουλευθί τον ιατρόν της. Και εις αυτήν την ιδίαν δεν ήρθεσε διάλου η ιδέα του χωρισμού από το μοναχίκο παιδί της.

Όταν, επί τέλους, έπειτα από την ημέραν έείνη, την τόσο γεμάτην από ισχυράς συγκινήσεις, η κυρία Δαλόζ είδε την Ίουλιέτταν βυθισμένη εις τον ύπνον, έμεινε κιντά στο κρεβάτι της και έπροσπάθησε να περιουλάξη τας σκέψεις της.

Ποτέ δεν είχε σκεφθί έπισταμένως τα της μακρυνής καταγωγής της. Δεν έγνωρίζε καθόλου την Άμερικ'ν και δεν είχε συναντήση παρα όλίγους μόνον Άμερικανούς, εις τον κόσμον όπου εδύχναζεν. Η μητέρα της, η οποία άπέθανε νέα, είχε υπανδρευθί με ένα Γάλλον, και εις όλην την ζωήν της ήτο και έθεωρείτο Γαλλίς. Αύτή η ίδια ώμιλούσε τα άγγλικά με πολύ ξενιχόν προφοράν, και η κόρη της δεν έγνωρίζεν ούτε μίαν άγγλικήν λέξιν. Μία Γερμανίς νταντά, η Λισδέττα, είχε διδάξη την γλώσσάν της εις την μικρούσαν τών άγγλικών η σειρά θα ήρχετο άργότερα.

Και τώρα, η κυρία Δαλόζ έσυλλογίζετο, όχι χωρίς τρόπον, το μακρυνόν ταξείδι διά μέσου του Άτλαντικού, κατόπι από τον ένα ώκεανόν εις τον άλλον, τας δυσκολίας, αι όποιαι την έπεριέμεναν εκεί κάτω, τους νομικούς, την δίχην, την όποιαν αναμφίβολως θα της έκινούσαν.

— Αν ήτο μόνη, ίσως θα παρητείτο από το μεριδίον της επί της κληρονομίας η θα διάρξεν αντιπρόσωπόν της κανένα δικηγόρον, αλλά έπρόκειτο δια την Ίουλιέτταν, δια το ακριβό της το κορίτσι, το όποϊόν, με την πρώτην λέξιν περί πτωχείας, είχεν επαναστατήση. Και, πραγματικώς, ενώ έμάλλονε με ήπιότητα την κόρην της, η ίδια η κ. Δαλόζ δεν ήμπουσε να συλλογισθί χωρίς φρίκην το μέλλον, κατά το όποϊόν δεν θα περιέβαλλε την αγαπητήν της Ίουλιέτταν

ή καλοπέρασις, αν όχι και η πολυτέλεια. Ένώ εκύτταζε την κόρην της πού έκοιμάτο, η νεαρά χήρα έσυλλογίσθη ότι, ανέκαθεν, η Ίουλιέττα είχε την φιλιότητα της, την άξίαν δια βασιλοπούλαν, δίπλα εις το ίδικόν της δωμάτιον. Το πρωί, καθώς έξυπνούσε, η μικρούλα έβλεπε πρώτα πρώτα μίαν ώραιαν χαλκογραφίαν της Ένθρονονισμένης Παναγίας του Ραφαήλου. Δεν ήξευρε να όμιλή άκόμη, την εποχήν πού άπλωνε τα παχούλα χεράκια της προς την εικόνα, κ' έφώναζε: «Μαμμά! μαμμά!» Τίποτε δεν την έπειθε, και άργότερα άκόμη, ότι η εικόνα δεν παριστάνε την μητέρα της και ότι το θεϊόν βρέφος δεν ήτο αυτή η ίδια. Υπήρχε πραγματικώς κάποια άμυδρά όμοιότης εις τα πρόσωπα των δύο μητέρων. Η κυρία Δαλόζ είχε κάτι τι από την έκφρασιν, την όποιαν ο μέγας εκείνος ζωγράφος έδωκε εις την Παναγίαν του.

Το κρεβάτι της Ίουλιέττας ήτο θαύμα σωστό, φωλιχά από μεταξωτά και δαντέλλες, το τραπέζιαι της: τουαλέττας της, το γρασεάκι της, η πολυθρόνισσα της, όλα μικροκαμωμένα, σαν έπιπλα μεγάλης κούκλας, ήσαν περιποιημένα, κομψά, ευχάριστα εις τον όφθαλμόν. Πώς, εις άλλην, πτωχικήν κατοικίαν, θα ήμπορούσε να φυλάξη όλα αυτά τα εύμορφα έπιπλα της μικρούλας; Η μητέρα δεν έσυλλογίζετο καθόλου τι θα της έλειπε της ιδίας, εις την νέαν ζωήν πού ήνοιγετο έμπρός της.

Τότε, έξαρνα, έλαβε την άπόφασιν να δοκιμάση την τύχην, η οποία της παρουσιάζετο, αλλά και τόσο την έφοβίεν. Δεν έπίστευε και πολύ εις αυτήν την περιουσίαν, η οποία την έπεριέμενε πέραν από τα Βραχίωδη Όρη. Άλλ' αν, κατά καλήν τύχην, ήδύνατο να έξασφαλίση το μέλλον της κόρης της, — τι χαρά και τι καλά! Έθέλωσε γλυτά τα λυτά και άτακτα μιλλάκια της κοιμισμένης μικρούλας. Εις τον ύπνον της η Ίουλιέττα ησθάνθη, φαίνεται, την έλαφράν εκείνην θωπέϊαν, διότι έστρεψε το πλευρόν, με το χαμόγελο στα χείλη, και ακούμβησε το μάγουλο 'στο χέρι της μητέρας της.

Τότε η κυρία Δαλόζ είπεν από μέσα της ότι ποτέ δεν θα εύρισκε το θάρρος ν' άκούη την κόρην της μόνην εις την Γαλλίαν. Το κάτω-κάτω, τα ταξείδια δεν είνε τρομακτικά, παρα όταν τα βλέπη κανείς από μακράν. Έγνώριζεν ότι εις την Άμερικ'ν οι σιδηρόδρομοι είνε θυμασίως διασκευασμένοι και ότι εις αυτούς οι έπιβάται καλοπερνούν άναπαυτικώτερα παρα εις την Ευρώπην.

Τότε, ήρχισε να φαντάζεται, με χαράν σφεδρόν, την μακράν εκείνην έκδρομήν δια μέσου κόσμου νέου και περιέργου, η οποία βεβαίως θα διεσκέδαζε την Ίουλιέτταν. Με χαμηλήν φωνήν, έψαξε να

ένοηθη άγγλικάς λέξεις και τας εύρηκε χωρίς δυσκολίαν. Έπί τέλους, ειγεν εις τας φλέβας της άμερικανικόν αίμα, όσον όλιγον και αν ήτο, και το τυχοδιωκτικόν πνεύμα έξύπνησεν έντός της κατά περίεργον τρόπον.

Την έπιούσαν όλα άπεφασίσθησαν και έκινονίσθησαν. Συνωμίλησε δια μακρών με τον συμβολαιογράφον της η κυρία Δαλόζ, έλαβε δε ότι της έμενεν έν μέρος τούλάχιστον από την πρώτην της περιουσίαν. Προς το παρόν, δεν έσιόπευε κανμίαν άλλάγήν να κάμη εις τον τρόπον της ζωής της. Έπρεπε να περιμένη να έπιστρέψη πρώτα από την Άμερικ'ν, μετά η άνευ περιουσίας. Και τότε θα έβλεπε...

Η Ίουλιέττα έπήγε να πρξλαθί από την χαράν της, όταν έμαθεν ότι η μητέρα της ώρισμένης την έπαυρε μαζί της, και δεν έσκέπτετο πλέον παρα το ταξείδι. Της έπρότεινε μάλιστα να μάθη να ενδύεται και να υπηρετήται μόνη της, ηύχαριστήθη όμως, όταν η μητέρα της της είπεν ότι η Λισδέττα έπρόκειτο να τας συνοδεύση.

Δέκα ημέρας μετά την διεξοδικήν συνουμίλιαν των κοντά στο τζάκι, η κυρία Δαλόζ και η κόρη της έπεδιθάοντο εις το άτυμόλιον δια την Νέαν Υόρκην.

(Έπειτα συνέχεται) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ (Κατά το γαλλικόν της Κας Ίουάνας Μαρτέ).

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Η περιέργεια είνε τόσον ένοχλήτική όσον και ο βήχας.

Πρέπει να γνωρίζη κανείς πολλά πράγματα, δια να γνωρίζη καλώς ένα πράγμα.

[Από τα Γνωμικά του ΘΩΜΑΖΟΥ]

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

1. — Έκτος Διαγωνισμός Έσραπαθώματος, λήγει την 30 Νοεμβρίου 1906, (Έδε τους όρους εις το 48ον φύλ. π. 2.)
2. — Διαγωνισμός Λύσεων, λήγει την 31 Μαρτίου. (Έδε τους όρους εις το σημερινόν φύλλον.)
3. — Δημονήφισμα των Ψευδώνυμων του 1906, λήγει την 10 Ιανουαρίου. (Έδε 26ον και 52ον π. έ. φύλλον.)
4. — Είκοση Πρώτη Κυριακή, λήγει την 15 Ιανουαρίου, (Έδε τους όρους εις το 51ον φυλλάδιον και εις την σημερινήν άλληλογραφίαν.)
5. — Διαγωνισμός των Ευσήμων του 1906, λήγει την 30 Νοεμβρίου 1906. (Έδε Οδηγόν, κεφ. Ε', Άρθρον 10.)

Δίαν προσεγγός τ' αποτελείματα των ληξάντων διαγωνισμών: Λύσεων (Δεκέμβριον-Νοεμβρίου), Πνευματικών Ασκήσεων, Ευσήμων του 1906 και Έσραπαθώματος (Ιέρμπτον).

Ο παρών Οδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πώς συνδρομητής της «Διαπλάσεως των Παιδιών», έπιθυμών να λάβη μέρος εις την κίνησιν του περιοδικού, παρακαλείται να γράψωσιν μετά πολλής προσοχής τα δώδεκα κεφάλαια του παρόντος Οδηγού, δια να συμμορφώνται έκαστος με τας σχετικάς οδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Κανονισμός των Ψευδώνυμων

1. — Οι συνδρομηται της Διαπλάσεως, και από ταδέλφια των όσα θέλουν, δια να εύπορουν να λαμβάνουν μέρος εις την κίνησιν του περιοδικού — ήτοι εις την Άλληλογραφίαν, τους Διαγωνισμούς, την ανταλλαγίν Μικρών Μυστικών κτλ. — πρέπει άφευκτως να έχουν ψευδώνυμον.

2. — Διά να λάβη τις ψευδώνυμον, όφείλει να πληρώση 1 φράγκον ως δικαίωμα ενός έτους, άρχομένου την 1 Δεκεμβρίου και λήγοντος την 30 Νοεμβρίου. Όποτε και αν λάβη τις ψευδώνυμον, είτε εις την αρχήν, είτε εις το μέσον, είτε και εις το τέλος του έτους, το δικαίωμα του λήγει την 30 Νοεμβρίου. Όσο το επόμενον έτος πρέπει να πληρώση και πάλιν 1 φράγκον, είτε δια να κρατήσθ το ψευδώνυμον, το όποιον είχε το προηγούμενον έτος, είτε δια να αλλάξη.

3. — Εάν δικαιούχος τις θελήσθ ναλλάξθ ψευδώνυμον έντός του έτους, ήτοι πριν λήξθ το δικαίωμα του, όφείλει να πληρώση πάλιν 1 φράγκον. Άλλ' έννοείται ότι και το βέου του ψευδώνυμου η ισχύς λήγει την 30 Νοεμβρίου, όποτε και αν έγινεν η άλλαγή.

4. — Έκτος από τους συνδρομητάς και ταδέλφια των, ουδέίς άλλος έμπορεί να λάβθ ψευδώνυμον και δι' αυτόν να συμπεριληφθί εις την κίνησιν του περιοδικού. Οι άπλοι άγρασταί οι λαμβάνοντες το φύλλον δια τών προκρίτων, ουδέν δικαίωμα έχουν. Διά ν' άποκτήσουν τοιοϋτο, πρέπει να έγγραφούν συνδρομηται τούλάχιστον δια μίαν τριμηναίαν, και να πληρώσουν έν φράγκον δια να λάβουν ψευδώνυμον.

5. — Το έκλεγμένον υπό του δικαιοχούου ψευδώνυμον πρέπει να έγκριθί και υπό της Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην της Άλληλογραφίας. Δύνανται όμως να προτείνη τις πολλά ψευδώνυμα της άρεσκείας του, αναθέτων εις την διάπλασιν την έκλογήν του καταλληλοτέρου.

6. — Ο δικαιοχός, δια τον όποιον ένσκριθη ήδη ψευδώνυμον, όφείλει να το σημειώνη πάντοτε πλησίον του όνόματός του εις πάν ε, τι στέλλει προς την διάπλασιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει να είνε άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Παιδικά Πνεύματα και Πνευματικά Ασκήσεις.

1. — Η σύνταξις των εν τη Διαπλάσει δημοσιευόμενων Παιδικών Πνευμάτων, είνε άνατεθειμένη αποκλειστικώς εις τους δικαιοχούους συνδρομητάς της. Έκαστος δύναται να στέλλη προς δημοσίευσιν Παιδικά Πνεύματα, έξ ών η διάπλασις εκλέγει τα καταλλότερα, εκ τούτων δε δημοσιεύει δια κλήρον όσα της έπιτρέπει ο χώρος.

2. — Τα Παιδικά Πνεύματα πρέπει να γράφονται εις χαριστόν φύλλον χάρτου, εκτός της έπιστολής. Άνωθεν πρέπει να έπιγράφονται: «Παιδικά Πνεύματα στελλόμενα προς δημοσίευσιν εν τη Διαπλάσει υπό του δειγνα (όνομα και ψευδώνυμον). Πρέπει δε να είνε έργα πρωτότυπα του στέλλοντος, άδημοσιευτά, και όχι αντιγραφαί έξ άλλων, δημοσιευθέντων εν τη Διαπλάσει ή άλλωχοδ.

3. — Ως προς τας Πνευματικάς Ασκήσεις, και τούτων η σύνταξις είνε αποκλειστικώς άνατεθειμένη εις τους δικαιοχούους συνδρομητάς ως έξης: Κατ' έτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί πρὸς σύνθεσιν Πνευματικών Ασκήσεων, συμφώνως προς τους όρους, οι όποιοι δημοσιεύονται έκάστως εις την σχετικήν Προκήρυξιν. Αι Πνευματικαί Ασκήσεις αι βραβευόμεναι ή άνωσθότατες διατρέπονται εις τους Διαγωνισμούς τούτους, δημοσιεύονται όλην κατ' όλην εις την διάπλασιν. Ασκήσεις στελλόμεναι μετά την προθεσίαν και παρα τους όρους του σχετικού Διαγωνισμού, δεν λαμβάνονται διόλου εν' όψει.

4. — Έκτος του εκκινουμένου Παιδικού Πνεύματος, των Πνευματικών Ασκήσεων και των εις τους Διαγωνισμούς βραβευόμενων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων κτλ.) οι συνδρομηται της Διαπλάσεως ουδέν άλλο δύναται να δημοσιεύουν εις το φύλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Διαγωνισμοί Λύσεων των Πνευματικών Ασκήσεων.

1. — Η Διαπλάσις προτείνει κατ' έτος τρεις Διαγωνισμούς προς εύρεσιν των Λύσεων των εις αυτήν δημοσιευόμενων Πνευματικών Ασκήσεων, ήτοι ένα Διαγωνισμόν Λύσεων κατά τετραμηναίαν.

2. — Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Διαγωνισμούς των Λύσεων διαρπύονται εις τρεις τάξεις, αναλόγως της ηλικίας των: α'. Εις την Μικράν Τάξιν υπάγονται οι έχοντες ηλικίαν μέχρις 11 ετών συμπληρωμένων. — β'. Εις την Μεσαίαν Τάξιν υπάγονται οι έχοντες ηλικίαν 12—15 ετών συμπληρωμένων. — γ'. Εις την Άνωτέρα Τάξιν κατατάσσονται οι από 16 ετών και άνω, καθώς και όσαι δεν σημειώνουν, σκοπίμως ή άπροσέκτως, την ηλικίαν των.

3. — Αύτης, σημειώνων ψευδή ηλικίαν δια να καταταχθί εις την Τάξιν την όποιαν θέ ήθελεν αυτός, εάν άνακαλυφθί, αποκλείεται έντελής του Διαγωνισμού.

4. — Αι λύσεις των Πνευματικών Ασκήσεων έκάστου φυλλάδιου πρέπει να στέλλωνται έγκαιρως, ώστε να φθάνουν εις το Γραφετόν μας προ της λήξεως της προθεσίας, έντός της όποιας είνε αυτά δεκταί, και ήτις σημειούται πάντοτε εις έκαστον φύλλον υπό την επικεφαλίδα των Πνευματικών Ασκήσεων.

5. — Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Διαγωνισμούς των Λύσεων, όφείλουν να γράφουν τας Λύσεις των επί ιδιαιτέρου χάρτου εθρισκομένου προς ταύτα εις το Γραφετόν της Διαπλάσεως. Ο χάρτης ούτος πωλείται εις φακέλλους, έκαστος των όποιων περιέχει 20 φύλλα (όσα άρκοδν δι' ένα Διαγωνισμόν), και τιμείται φρ. 1.

6. — Λύσεις, γραφόμεναι επί άλλου χάρτου, εκτός του παρεχομένου δι' αυτά υπό της Διαπλάσεως, δεν λαμβάνονται εν' όψει. Έπίσης, όταν δύο ή περισσοτέρων φυλλάδιων Λύσεις είνε γραμμένα απόπως έρ' ένος και του αυτού φύλλου χάρτου, μόνον αι του ενός φυλλάδιου λύζονται, αι δε λοιπαί άπορρίπτονται.

7. — Αι επί του ιδιαιτέρου Χάρτου των

Λύσεων γραμμένα λύσεις, όταν δεν συνοδούονται υπό έπιστολής, έπικρέπεται να στέλλωνται έντός άραικού φακέλλου μέ πάντολεπτον μόνον γραμματάκιον. Έπικρέπεται επίσης να σταλούν αι λύσεις όδο ή περισσοτέρων φυλλάδιων διαμίας, έντός του ατόυ φακέλλου, εάν ο λύτης είνε βέβαιος ότι θα φθάσουν πριν παρέλθθ η προθεσίμια του άρχαιότερου φυλλάδιου.

8. — Τα βραβεία άπονέμονται ως έξης:

α'. — Πρώτον Βραβείον εις έκαστον Διαγωνισμόν Λύσεων λαμβάνουν τρεις εκ των Διαγωνιζομένων, ήτοι άνα εις έξ έκάστης των τριών τάξεων, ο έχων τας περισσοτέρας όρθάς λύσεις μεταξύ των άλλων συνομηλικών του. (Όρθαί λύσεις θεωρούονται μόνον αι συμφωνούσαι καθ' όλοκληρίαν προς τας υπό της Διαπλάσεως δημοσιευόμενας). Εάν όμως δύο ή περισσοτέροι εκ των Διαγωνιζομένων δια Α' Βραβείον της αυτής τάξεως, τούχ να έχουν τον αυτόν αριθμόν άριθμών λύσεων, τότε τόν Βραβείον άπονέμεται δια κλήρον εις τόν ένα.

β'. — Δεύτερον Βραβείον λαμβάνουν έξ εκ των Διαγωνιζομένων, ήτοι δύο έξ έκάστης τάξεως, οι έχοντες τας περισσοτέρας όρθάς λύσεις μετά τους λαβόντας το πρώτον βραβείον.

γ'. — Τρίτον Βραβείον λαμβάνουν ένένα εκ των Διαγωνιζομένων, ήτοι τρεις έξ έκάστης τάξεως, οι έχοντες τας περισσοτέρας όρθάς λύσεις μετά τους λαβόντας το δεύτερον βραβείον.

δ'. — Έπαυιον λαμβάνουν οι έχοντες όρθάς λύσεις όχι όλιγωτέρας του ήμισους των λύσεων, τας όποιας έδρεν ο τελευταίος των λαβόντων το τρίτον βραβείον της τάξεως των.

ε'. — Εδρημον Μνείαν λαμβάνουν οι έχοντες όρθάς λύσεις όχι όλιγωτέρας του ήμισους των λύσεων, τας όποιας έδρεν ο τελευταίος των λαβόντων έπαυιον της τάξεως των.

ς'. — Οι λαβόντες εις προηγούμενος Διαγωνισμούς των Λύσεων εν οιοδήποτε βραβείον εις οιοδήποτε εκ των τριών τάξεων, δεν δύναται να διαγωνίζωνται δια το ύδιον ή δια κατώτερον βραβείον, είτε εις την ύταν τάξιν είτε εις ανωτέραν, και τίθενται τιμητικώς έκτος Διαγωνισμού, εάν ο αριθμός των λύσεων των τας παρέχθ το δικαίωμα εις το ύδιον ή εις κατώτερον, όχι δε εις ανώτερον βραβείον εκείνου, το όποϊόν έλαβόν άλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Κυριακή της Διαπλάσεως και άλλοι Διαγωνισμοί.

1. — Αι λεγόμεναι Κυριακαί της Διαπλάσεως είνε είδος Διαγωνισμού. Δίδεται υπό της Διαπλάσεως μια Έρώτησις, εις την όποιαν αι φίλοι της άπαντων δι' έπιστολάδ έντός ώρισμένης προθεσίας. Η κρίσις των άπαντήσεων γράφεται ή υπό της Διαπλάσεως, ή υπό του γραμματέως της. Άνατί, η υπό της οίκονόμου της Κυρά-Μάρθας, (κατά τας περιστάσεις), δημοσιεύεται δε εικονογραφημένη πλουσίως.

2. — Αι έπιστολαί, αι περιέχουσαι την άπάντησιν, πρέπει να μη γράφουν τίποτε άλλο εκτός αυτής, και να άπυγράφονται ως έξης: Άπάντησις εις την (τάδε) Κυριακήν της Δια-

πλάσεως να είναι δε δωρ το δυνατόν σύντομοι.

3. — Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Διηγήματος. — Δίδεται ως θέμα μία εικόνη ή σειρά εικόνων, και επί τούτων αὐτῶν ζητεῖται να γραφῆ διήγημα. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εικόνων, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὁποίων πράττειται να γραφῆ τὸ διήγημα.

4. — Διαγωνισμός Ψευδώνυμων. — Κατ' ἔτος βραβεύεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον, διὰ Δημογραφίματος πάντων τῶν συνδρομητῶν. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

5. — Διαγωνισμός Ἑσπαθώματος, ἦτοι πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμός τῶν Ἑθνημῶν. — (Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. Ε' καὶ Η').

6. — Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἰναι: Διαγωνισμός Ζωγραφικῆς, — Διαγωνισμός Φωτογραφίας, — Διαγωνισμός πρὸς σύνθεσιν Ποιήματος, — Διαγωνισμός Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ), — Διαγωνισμός Ραπτικῆς, — Διαγωνισμός Ἐπιστολογραφίας, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ δρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὄροι, οἱ ὁποιοὶ εἶναι ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Ἑθνημα.

1. — Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαρροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶναι οἱ Διαγωνισμοὶ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμός τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διαγωνισμός τοῦ Ἀνηγήματος, αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ οἱ Διαγωνισμοὶ τῶν Ψευδώνυμων. — Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶναι οἱ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, κτλ.

2. — Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς: α'. — Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) Δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, (ὅταν εἴναι διηγημα, ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ να γίνῃ χορηγὸς τοῦ ὀνόματός του. 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἑκάστην του.

β'. — Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς. γ'. — Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3. — Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς: α'. — Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) Δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν δὲ εἴναι Ζωγραφικῆ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ. 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν. 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομίδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β', καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'. — Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἑκάστην του. γ'. — Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἕν τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἑκάστην του.

4. — Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. να λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται να ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντὶ αὐτῶν ἴσως ἢ καὶ κατωτέρως ἀξίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ Βραβεῖα οὐδέποτε στέλλονται πρὶν τῆς ζητήσεως ὁ δικαιούχος.

5. — Ὁ Διαγωνισμός τοῦ Ἑσπαθώματος, θεωρούμενος ὡς ἐκτακτος, ἔχει ἰδιαιτέρα β-λιως βραβεῖα δριζύμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6. — Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἐξαιρητικῶν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μετὰ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον ἢ Διάπλασιν ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἀθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς ὅλους ἀνεξαρτήτως τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα πάντων ἐν γένει τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'. — Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (82) 82. β'. — Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τεσσαράκοντα δέυτερα τῆς μονάδος (4) 32. γ'. — Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ δύο τριακοντὰ δέυτερα τῆς μονάδος (2) 32. δ'. — Ὁ δὲ Ἑπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μετὰ τριακοντὸν δέυτερον τῆς μονάδος (1) 32.

7. — Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἰδρυθῆ τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαιτέρον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται, διὰ τῶν ἰσοδυναμῶν ἀριθμῶν, τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἀθροισμα ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τούτον ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον, ἂν αὐτὸς ἐπιθυμῇ. Ὡστε ἀπαραίτητον εἶναι τοιοῦτον βιβλίον να κρατῆ καὶ ἐκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτόν του, σημειοῦντας εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα τὰ ὅποια λαμβάνει ἐκαστοτε, μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ τὴν γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ να τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλασιν, στέλλων λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν βραβεῖων του.

8. — Ὁ τυχὼν Ἀθρόον Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκόνη του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς, κατ' ἑκάστην του. β'. — Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖου εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ καιροὺς, δώσουν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν να λάβῃ Ἀθρόον Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς Ἀθρόου, οὐδέποτε πλέον δικαιούται να λάβῃ τοιοῦτον, δοσθήποτε ἂν εἴναι τὸ βραβεῖα τὰ ὅποια θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς.

10. — Τὸ Βραβεῖον τῶν Ἑθνημῶν εἶναι ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἐξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμῶν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν σύντομον καὶ ἐκτεκτικῶς καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν, Ἑσπαθώμα, ἐγγράφην ἀπόρου, κτλ. κτλ. ἢ Διάπλασιν σημειώνει Ἑθνημα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκαστοῦ τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Ἑθνημῶν δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρενθέσεως σημειομενῶν παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὰ. α'. — Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Ἑθνημῶν, λαμβάνει τὸ

Βραβεῖον τῶν Ἑθνημῶν, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ εἰκόνη του 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἑκάστην του. β'. — Δύο δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Ἑθνημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5. κατ' ἑκάστην του. γ'. — Τρία Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Ἑθνημα μετὰ τοὺς λαβόντας δευτέρων. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα δευτέρου τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50, κατ' ἑκάστην του. δ'. — Ἑπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὁσοὶ ἔχουν ἀριθμὸν Ἑθνημῶν μέχρι τοῦ ἡμισίου τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἑθνημα Μνεία εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Ἑθνημῶν μέχρι τοῦ ἡμισίου τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἑπαινεθέντος.

11. — Ἄμα τῆς 1ης ἑκάστης τριμηνιας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ἀφαιλεῖ ἐκαστος γὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν Ἑθνημῶν τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνιας. Ἄμα δὲ τῆς 1ης τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημείωσιν ὅλων τῶν Ἑθνημῶν τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ ποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ἀλληλογραφία. — Μικραὶ Ἀγγελίαι

1. — Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον, καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται να γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, διὰ τὴν λαμβάνονται ἂν πρᾶξι, πρέπει να εἶναι δωρ τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμένοι: ὅταν δὲ περιέχουν τι ἀξίον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος, ἢ Διάπλασιν ἀπαντᾷ δημοσίως εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως».

2. — Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν Ἑθνημῶν καὶ Πληροφοριῶν. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα στήλη, ἐπιγραφομένη Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἐκαστος δύναται να δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, — τῆς ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως — πληρόνως 5 λεπτὰ δι' ἐκάστην λέξιν. (Οἱ μὴ «συνδρομηταὶ» 10 λεπτὰ. Ἐλάχιστος ὄρος δέκα λέξεις).

3. — Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἄλλ' ἢ Ἀλληλογραφία αὐτῆ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ ὁμοφύλων». Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μετὰ ἀγόρια, καὶ κοράσια μετὰ κοράσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῆς. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει να συνοδεύονται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ να τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ να τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασιν καὶ, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, να τὰς στείλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Κανονισμός τῶν Μικρῶν Μυστικῶν

1. — Μικρὰ Μυστικὰ ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξέδωκεν ἡ Διάπλασιν, ὅπως ἀνταλλάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπαντα αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2. — Τὰ Μικρὰ Μυστικὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἐπὶ τὰ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Ἐξῆς εἰκοσιπέντε τετράδια, μετὰ ἐξῆς φύλλον καὶ μίαν Πενήκομην φρ. 3. Ἐξῆς φύλλον καὶ Πενήκομην φρ. 30.

3. — Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους:

α'. — Ὁ ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει να ἔχῃ ψευδώνυμον, ὅτι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὸ ψευδώνυμον. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράφῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν μετὰ τὸν ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ, ἢ δὲ Διάπλασιν θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἕως πέντε προτάσεις ἐκαστοῦ κατ' ἀνώτατον ὄρον δημοσιεύονται εἰς ἐκαστον φύλλον).

β'. — Ὁ ἄλλος, ὁ ὅποιος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἶναι ἐντελῶς ἐλεύθερος να τὴν δεχθῆ ἢ ὀχι. Ἄν δεχθῆ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰσπονήσεως, πρέπει να στείλῃ πρῶτος ἐν τετράδιον του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτεινόντα, καὶ ἐκείνος πάλιν ἂμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ἀφαιλεῖ να στείλῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰσὺν του διὰ νὰποσταλῆ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτεινὼν αὐτῆν, στέλλει δέυτερος.

γ'. — Ὁ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτεινὼν, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιον τῶν, πρέπει πρῶτον να γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, να τὸ ὑπογράψουν, πάντοτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον τῶν ὑπὸ τὸ ὅποιον ἔγινεν ἢ πρότασις, (ἢ καὶ μετὰ τὸ ὄνομα τῶν μαζί, ἂν θέλουν να φαγερῶνται), να ἐσωκλειστούν ἐν γραμματοσήμῳ 10 λεπτῶν, (πάντοτε δέκα λεπτῶν, δι' ὁποῦδήποτε εἴς τὸ τετράδιον,) να γράφουν εἰς τὸ ἄνω περιθώριον τοῦ ἐξωφύλλου μετὰ μολυβδόκονδυλον πρὸς τοῖον ἀπειθῆται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμον του ἀρκεῖ), καὶ να τὸ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως τὸ διαβιβάσῃ.

4. — Τετράδια μετὰ ἀδελφίαν καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικῶν ὑπαινιγμῶν, μετὰ παρρησιαστικῶν κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

5. — Νέαι προτάσεις παρὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἐκ μέρους τῶν καθυστεροτέρων τετραδίων, ἦτοι τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰ ληφθέντα ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ, δὲν δημοσιεύονται.

6. — Ὁ λαμβάνων τετράδιον διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, διὰ τοῦ γραφείου ἐπίσης ἀφαιλεῖ να τὸ ἀνταποδώσῃ. Ἄν τὸ ἀνταποδώσῃ ἀπ' εὐθείας, θεωρεῖται ὡς καθυστερῶν, καὶ ἐπομένως νέαι του προτάσεις δὲν δημοσιεύονται.

7. — Χρόνον οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται να στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου ὡς ἐντυπα, ὅσο πληρόνως ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. (Καὶ ἡ Διάπλασιν ὡς ἐντυπα τὰ στέλλει, ἀφίνοισα ἀνοικτὸν τὸν φακέλλον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τὸ Ἑσπαθώμα. — Οἱ Πρώτοι τῆς Διαπλάσεως

1. — Ἑσπαθώμα λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὅποιαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν, ἢ ἀγοράστων καὶ φύλλον. 2. — Ἡ Διάπλασιν, διὰ να κινήσῃ περισσώτερον τὴν εὐγενῆ ἀμύλλαν τῶν φίλων τῆς Ἑσπασῆς Διαπλάσεως, τὸ δὲ

ποῖοι οἱ ὄροι δημοσιεύονται εἰς ἐκάστην προκήρυξιν. Ἐκτακτοί τιμαὶ καὶ ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται εἰς τοὺς Ἑσπαθῶντας, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται καὶ αἱ εἰκόνη ἐν συμπληγμᾷ, μετὰ τὸν κορυφαῖον (δηλαδὴ τὸν ἐγγράφοντα τοῦ περισσοτέρου συνδρομητῆς), ἐν τῷ μέσῳ.

3. — Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἑσπαθώματος λαμβάνουν ἀπὸ κοινοῦ μέρος: πρῶτον οἱ συνδρομηταὶ οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς ἐτησίως, ἐξαμηνίως ἢ τριμηνίως, καὶ δευτέρου οἱ συνδρομηταὶ οἱ ἐβρισκόντες ἀγοραστὰς ἑβδομαδιαίους, καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν εἰς αὐτοὺς διαγωγήν τοῦ φύλλον, τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἀντιτίμου καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Οὗτοι ὀνομάζονται Πρώτοι τῆς Διαπλάσεως.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

Εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΕΜ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ

Βραβευθὲς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Αἰλιος Ἀριστείδης εἰς τὸν 92ον Διαγωνισμὸν πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων [ἴδε Διάπλασιν τοῦ 1905, σελ. 383]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. — Συστάσεις καὶ ἐγγράφαι ἀπόρων παιδῶν

1. — Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» λειτουργεῖ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. 2. — Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμεῖου τούτου εἶναι ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἤθύνοντο ἄλλως νὰποκτήσουν αὐτῆν. Οὕτως, ἀπέμεινε τοῦ συλλεγομένου ποσοῦ, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήνας καὶ ἀλλοῦς πόλεις, ὅπως διανεμῶνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας. 3. — Εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων εἶναι δεκτὰ οἰαδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος να συναεφέρῃ. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μετὰ τὸ ὄνομα τῆς εἰς-

φορὰς ἐκάστου δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν».

4. — Ἐκτὸς τοῦ Ταμεῖου, πολλοὶ τῶν ἐπιμέλων συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἑσπαθώματος ἐγγράφοντες δι' ἑξῆς τῶν πτωχῶν καὶ φιλόμουσα παιδία, συνιστώμενα ὑπ' ἄλλων συνδρομητῶν διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ἡ σειρά τῆς Διαπλάσεως. — Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως

1. — Οἱ νέαι συνδρομηταὶ δύναται νὰποκτήσουν τὴν σειράν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως», τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεγράφησαν.

2. — Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 35 τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δευτέρου (1890) δὲν ἐβράβηθη, ἐξαγληθῆς πρὸ πολλοῦ.

3. — Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου». Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασιν» ἐγίνεν ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἐβδομαδιαία, ἢ ἄλλως σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1905 ἐξεδόθησαν 12 ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Δευτέρας Περιόδου».

4. — Ἡ δωρεὰν τῆς «Διαπλάσεως» τῶν Παιδῶν ἐκδίδει ἐκαστοτε καὶ τόμους, ἀνεξαρτήτως τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἐκαστος ἀπὸ ἕν τεράδιον καὶ ἡθικὸν ἀνάγνωσμα, — ὡς ἐπιτοπλιστὸν μυθιστόρημα εἰκονογράφου. Οἱ τόμοι οὗτοι τιλοφοροῦνται «Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως».

5. — Λεπτομερῆς Τροκανάλογος τῶν τόμων «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης», δημοσιεύεται ἐκαστοτε εἰς τὸ φύλλον, ὅπου εἶναι καὶ ἰδιαιτέρως τυπωμένος, λεπτομερέστατος, μετὰ ὅλα τὰ εἰς τοὺς διαφόρους τόμους περιεχόμενα ἐκτενῆ ἀναγνώματα, καὶ στέλλεται δωρεὰν πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ένος φράγκου εκ του Έξωτερικού είνε δεκτά και εις γραμματόσημο παντός Κράτους. Έξωτερικοί είνε δεκτά εις γραμματόσημο δώδεκαμηνών (του Έξωτερικού) — προς πέντε γρόσια το φράγκον — οιαδήποτε ποσά, στέλλόμενα μόνον εκ μερών της Τουρκίας, όπου δέν υπάρχουν ξένα Ταχυδρομεία εκδίδοντα ταχυδρομικάς επιταγάς.

4.—Επιστολή με χρήματα ανάγκη να στέλλεται ουστημένη και καλώς σφραγισμένη, προς αποφυγήν απώλειας ή παραβίασως.

5.—Ο πληρόντων ετήσιων, εξάμηνων ή τριμήνιων συνδρομήν, αποκτά τό δικαιώμα μιάς ταινίας ευνομήνης, υπό την οποίαν τή στέλλεται τό φύλλον ταχυδρομικώς. Διά πάσαν έν τή μεταξύ αλλαγής διευθύνσως, ή συνδρομητής όφείλει να στέλλη και 50 λεπτά διά την απαιτούμένην διαπληνήν πρόσεκτόπισιν της νέας του ταινίας. Άλλως ή παραγγελία του δέν εκτελείται και τό φύλλον του μένει εις τό Γραφείον.

6.—Ο συνδρομητής δ αλλόσων κατοικίαν, όφείλει να ειδοποιήση άμέσως τό Γραφείον μας, συναποστέλλων και λεπτά 50 διά την εκτόπισιν της νέας ταινίας. Άλλως ή διευθύνσις δέν εδίδνεται διά την απώλειαν των φυλλαδίων. Έπισης, άν δέν λάβη κανείς τό φύλλον μιάς εβδομάδος, όφείλει να ειδοποιήση άμέσως με την επιστροφήν του ταχυδρομείου και να ζητήση τό απωλεσθέν φύλλον, τό όποιον τότε στέλλεται εκ νέου δωρεάν. Αιτήσις όμως περί αναπληρώσως φύλλον μη γινόμεναί άμέσως, δέν είνε δεκτά, άν δέν συνοδεύονται υπό του αντιμμου των ζητούμενων φυλλαδίων. (Έκαστον φύλλον του τρέχοντος έτους λεπτά 20, των προηγούμενων ετών λ. 25.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Τό Σήμα της Διαπλάσεως

1.—Τό Σήμα είνε μικρά καρφίς έξ άργύρου επίχρυσος, την οποίαν φέρουν προς διάκρισιν και αναγνώρισιν οι συνδρομηταί

Είς μία άγγλική πόλιν, Shoreditch λεγομένην, εις τόν κήπον της εκκλησίας του Άγ. Λεονάρδου, διατηρείται ακόμη δ παλαιός πέτραν, επί του όποιου άνερχόμενοι οι μαθηταί προσεδύνοντο, με την ράχιν προς τόν φιλοθέσμον κοινόν, διά να υποστούν την τιμωρίαν των. Τά παλαιά χρονικά διηγούνται ότι τό φυλοφόρτωμα είνετο πάντοτε την Κυριακήν τό πρωί, μετά την λειτουργίαν, διά να είνε παρόντες όλοι οι ενόρτιοι. Οι παιδαγωγοί, βλέπετε, ήθελαν ειστόν πόνον της ράβδου να προσθέτουν και την διαπληνέυσιν! Δέν ειξέυρομεν όμως άν οι άμελείς μαθηταί ήσαν τότε ολίγοτεροι παρά τόρα που δέν ζυλίζονται διόλου.

Τά έντομα

Ένας φυσιοδίφης μās βεβαιώνει ότι ύπάρχουν εις τόν κόσμον 240,000 διαφερετικά είδη έντόμων.

Μεταξύ των έντέιδιων αυτών ύπάρχουν μερικά τόσον μικρά, ώστε χρειάζονται 4,000 διανάποτελέσων τόν όγκον ενός κόκκου άμμου!

Η 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΙΝΕ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

προς ανανέωσιν και έγγραφην διά τό 1908 με δικαιομα συμμετοχής εις τό Δαχείον των Δώρων και μιάς Μετοχής της Διαπλάσεως δωρεάν.

Δέν σκοπεύω να δώσω παρατασιν της ποσθεσμίας τούτης. Όταν δώ περιμεινω τους έν Αθήναις φίλους μου μέχρι της εσπέρας της 15 Δεκεμβρίου, ήτοι της προσεχούς Πέμπτης. Εμπορούν να έλθουν έως τās θ τό βράδυ, και να είνε εμπρόθεσμοι.

Όσον διά τους έν ταίς Έπαρχίαις και τώ Έξωτερικώ φίλους μου, νομίζω ότι ή δικαιοσύνη μου επιβάλλει να μη λάβω υπ όψει μου την ήμέραν της λήψεως της συνδρομής των, αλλά τήν ή μέραν της αποστολής. Δότε και αυτοί έχουν καιρόν να παραδώσουν την ουστημένην επιστολήν των ή την ταχ. επιστολήν των εις τό Ταχυδρομείον της πόλεως των μέχρι της 15 Δεκεμβρίου. Και όποτε άν φθάση εις τās Αθήνας, θα είνε έπίσης εμπρόθεσμοι. Εγώ θα κυτάζω την σφραγίδα του Ταχυδρομείου

Μέχρι της στιγμής καθ' ήν γράφω, εδδθθησαν δωρεάν 385 Μετοχαί. Δότε θα δοθούν ακόμη 700.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

και οι συνδρομηταί της «Διαπλάσεως». Η καρφίς αυτή, κόμφοτάτη, φέρει επί κυκλικού βάθους χρυσού διά μισρού, τό μονόγραμμα Δ. τ. Π. (Διαπλάσις των Παιδιών)

περιβαλλόμενον υπό μαιάνδρου, όστις συμπληρούται διά της χρονολογίας 1879—1908 (τό έτος της Έθρσεως του περιοδικού και τό έτος της Εικοσιπενταετηρίδος.)

2.—Όσοι των συνδρομητών έπιθυμούν ν' αποκτήσουν τό Σήμα, πρέπει να στείλουν εις τό Γραφείον της Διαπλάσεως φρ. 8. Οι εκ των Έπαρχιών πρέπει να προσθέσουν και 50 λεπτά διά τά έξοδα της αποστολής. Οι εκ του Έξωτερικού δέν προσθέτουν τίποτε διά τά έξοδα της αποστολής, αλλά πληρώνουν 8 φράγκα χρυσά.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 95ος

Λύσις Πνευματικών Δοκίμωων έξ όσων θα δημοσιευθούν εις τά φυλλάδια της Διαπλάσεως, των μηνών Δεκεμβρίου, Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου και Μαρτίου 1908.

Από σήμερα αρχίζει δ νέος 95ος διαγωνισμός προς έθρσιν των λύσεων των Πνευματικών Δοκίμωων. Όσοι εκ των συνδρομητών των έχόντων ψευδώνυμον, έπιθυμούν να διαγωνισθούν όφείλουν πρώτον να προηθευθούν εγκαίρως εκ του Γραφείου μου τόν απαιτούμενον Χάρτην των Δώρων.

Οι Όροι του Διαγωνισμού, τους όποιους εύρίσκατε έν έκτάσει εις τόν Όδηγόν του Συνδρομητοδ (Κεφάλαιον Γ'), παραμένουν οι αυτοί δι' όλους τους Διαγωνισμούς των Δώρων.

Βραβεύα θ' άποννηθηδύν τά θρισεμένα διά τους Μεγάλους Διαγωνισμούς, τά όποια εύρίσκατε έπίσης εις τόν Όδηγόν του Συνδρομητοδ (Κεφάλαιον Ε', άρθρον 2, παραγράφου α', β', γ').

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Κινέζικη Κοιτίδα δέρνει την εξαδέλφην του, μικρότεραν από αυτόν.

Επιειθαίνοι ή όσια του:

— Δέν ντρέπεται να κυπας ένα κορίτσι μικρότερό σου;

— Μπα! άπαντώ ή Κινέζικη Κοιτίδα και δέν είνε ντροπή όταν κάποτε μου της βρεχτείς εσύ;

* * * * *

Φίλος του Διευκόλου Άεσοδ τόν σπρώχνει και τόν ρίχνει εις την θάλασσαν.

— Άς έχη χάρι, του λέγει εκείνος αφού έβγήκεν εις την ξηράν, που δέν επνίγηκα, ει δέ μη... σου έδειχνα!

* * * * *

Ό μικρός Μιμης πλησιάζει εις την κόυναν, όπου κοιμούνται τά δύο νεογίννητα διδυμά αδελφάκια του. Και στρεφόμενος προς την μητέρα του:

— Ϊ, και τόρα, μαμά, ποιό από τά δύο θα πλιξουμε;

* * * * *

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ."

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Κανέν από τά μυθιστορήματα ποδ σάς άνέφερα εις τό προηγούμενον φύλλον ως ύπομνήφια διά τό 1906, δέν βλέπετε ναρχίζη σήμερα! Δέν είνε περιεργον αυτό;—Καθόλου περιεργον! Έν τή μεταξύ ήρα άλλα, καταλλήλότερα διά την αρχήν κ' εκείνα προς τό παρόν τάφια κατά μέρος.

Ό «Ναυτοπάις του Σουρκοφ» θα διαρκέση, υπολογίζω, έννεα έως δέκα μήνας. Τό «Φεγγαρόπαιδο» θα τελειώση με την πρώτην εξαμηνίαν. Έπίσης και τό «Γ' άγάπη του Άδελφοδ». Έπειτα θα τά διαλεχθούν άλλα τρία, και ίσως μεταξύ αυτών θα είνε και κανέν από εκείνα που σάς προσηγγείλα.

Άλλά τί έξοχα που είνε αυτά που αρχίζω σήμερα, και τά τρία! Πόσον άλιγον θα ήμπορούσατε να φαντασθήτε τάς άφαντάστους περιπέτειας των από την σημερινήν αρχήν!

Α, ναί, πρέπει να περιμάνετε δύο τρία φύλλα ακόμη, και τότε θα μου πητε... Εγώ όμως σάς διαβεβαιώ ότι θα σάς ένθουσιάζουν όσον ποτέ δέν σάς ένθουσιάζουν μυθιστορήματα της Διαπλάσεως.

Τό «Φεγγαρόπαιδο»—όπως άνωμάσθη ή Τουλίεττα έξ αιτίας μιάς τραγικής περιπέτειας της—θα σάς δώση όλας τάς συγκινήσεις της σκληρότατα δοκιμαζόμενης μηρικης και υίτικης στοργής.—Ό «Ναυτοπάις του Σουρκοφ» είνε έργον έξόχου, πατριωτικόν. Θα διαβάσετε τά κατορθώματα του ήρωος Σουρκοφ, και θήναπολήτε τά κατορθώματα των υίδικών μας θαλασσιών. Θα είνε τό χάριμα και ή απόλαυσις όλων των νέων πατριωτών, και προπάντων εκείνων που όνειροπολούν να ήγηρηθήσουν την πατρίδα των διά τό πολεμικόν ναυτικόν, όπως δ μικρός Ρουλιέλμος.—Και ή ιστορία των δύο μικρών γάτων, ή τόσον φαιδρά και συγκινητική, πόσον θροιάζει με την ιστορίαν δύο μικρών... ανθρώπων, και πόσον θέρση εις μεγάλους και εις μικρούς!

Η ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΗΣ 21ης ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Διά τους νέους μου φίλους, όσοι θα έπιθυμούσαν να λάβουν μέρος εις την 21ην Κυριακήν (άν, έννοείται, έχουν ψευδώνυμον) επαναλαμβάνω έδώ την έρώτησιν:

«Πόσ φαντάζεσθε ότι θα είνε δ κόσμος μετά ειςκαιν άόμη αιώνας, ήτοι περί τό έτος 4000 μετά Χριστόν;»

Αι άπαντήσεις είνε δεκταί μέχρι της 15 Ιανουαρίου. Πρέπει να είνε γραμμένα εις χριστόν φύλλον χάρτου και να μη διαερβαίνων τās δύο σελίδας σνήθους επιστολής. (Βλέπε και Όδηγόν, καρ. Δ.)

ΑΙ ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ό πρώτος, δ όποιος επώλησε και τά τέσσαρα κουπόνια της Μετοχής του και μου έπρομήθευσε τέσσαρας νέους μετοχούς, είνε δ νέος μου φίλος Επαμεινώνδας Α. Βεσόπουλος, διαμένων έν Κωνσταντινί. Μου έξήτησε δέ, άντι των 10 φράγκων που έπρεπε να πάρη, να τόν έγγραψω διά μίαν άκόμη συνδρομήν εις την Διαπλάσιν του 1906.

Λογαριάσατε τόρα τί έκέρδιος: Α'. Εισέπραξε φρ. 2,60 από τά κουπόνια. Β'. Λαμβάνει χάρισμα έν φύλλον επί έν έτος, δηλαδή άλλα 10 φρ.—τά όποια θα εισέπραξε βέβαια από εκείνον εις τόν όποιον θα έδθη τό φύλλον, (άν δέν θα τό χαρίζη) Γ'. Θα έχη εις

τό ενεργητικόν του 4 ξεσπαθώματα, μόλις οι Μετοχοι, τους όποιους μου έπρομήθευσαν, έγγραφον συνδρομηταί (με 55 λεπτά έκαστος!) Δ'. Έχει τās θερμότητας ευχαριστίας μου, διότι μ'όλα αυτά, εις την Διαπλάσιν έκαμψε την μεγαλύτεραν χάριν που εμπορεί να τής κόμη συνδρομητής της.

Από έν, από δύο και από τρία κουπόνια επώλησαν έως τώρα πολλοί. Άλλά δυστυχώς, δέν έχω τόπον να τους αναφέρω όλους.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Πρέπει να τόν διαβάσετε με προσοχήν όλοι, και νέοι και παλαιοι. Λέγω και παλαιοι, διότι πολλοί όροι μεταβλήθησαν. Παραδείγματα χόρον οι όροι του Άθρσου Βραβείου. Τα κατώτερα βραβεύα δέν έχουν πλέον τās ατάς αριθμητικάς αξίας. Και όσοι κρατείτε σημασίαν των Βραβείων σας, να γράφετε εις τό έξής όσα παίρνετε με τās νέας αξίας, να διορθώσετε δέ σύμφωνα με τόν Όδηγόν και τās αξίας των προηγούμενων σας Βραβείων.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΟΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ό φίλος μου Σταύρος Μ. Σταματάκης μου έστειλε 10 φράγκα, διά των όποιων κεν' έντολήν του έγγραφα τό άπορον παιδίον, τό συσταθέν δι' άρθ. 40 τφ 1905.

Συγγαίριον τόν Σταύρον Σταματάκην διά τά εύγενή του αισθήματα, και εδχομαι ή φιλόφρωνος κέρβεις του να εβρη πολλούς μιμητάς μεταξύ των εύπρωτων μας φίλων και κατά τό άρχόμενον έτος.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟ 1906

Και μία σύστασις: Έξεδόθη τό Ημερολόγιον Σκόκου διά τό έτος 1906. Διατρέξτε τό 21ον έτος του. Ίδού λοιπόν ένν περσιδιόν—έτήσιον,—τό όποιον κατά την μακροβιότητά και την εύδοκίμησιν άμυλλάται προς την διαπλάσιν.

Ό έφεταίνος τόμος είνε εφάμιλλον των προηγούμενων, με 450 πυκνάς σελίδας, με άφθονίαν όράσιων εικόνων και με πλήθος άρθρων, διηγημάτων και ποιημάτων, τά όποια διογραφούν τά γνωστότερα όνόματα της φιλολογίας μας: Παπαδιαμαντής, Κουρτίδης, Ξανόπουλος, Νιρβάνας, Αρσίνης, Παλαμίδης, Βλαχογιάννης, Στρατήγγης, Δημητρακόπουλος, κτλ. κτλ.

Συνιστώ τό Ημερολόγιον Σκόκου εις τās οικογενείας των φίλων μου, τό στέλλω δέ ευχαριστίας εις όποιον μου έμβάσθη φρ. 5, έλαύθερον ταχυδρομικών τελών. (Μόνον εις τήν Τουρκίαν ή είσαόδος του δέν έπιτρέπεται).

Και τόρα που θάρχησω τās άπαντήσεις—ή ώρα ή καλή—πρέπει πρώτα-πρώτα να ευχαριστήσω όσους μου έγγραψαν αυτήν την εβδομάδα, πριν ακόμη φροντίσσω να πάρων ψευδώνυμον ή να ανανεώσω αυτό που είχον. Τους ευχαριστώ λοιπόν από καρδίας διά την αγάπην των και την προθυμίαν των. Αυπομμαι μόνον που δέν εμπορώ να τους άπαντήσω ούτε κεν' να τους αναφέρω έδώ, διότι δέν έχων ψευδώνυμον. Και κατά τόν κανονισμόν, δια να λαμβάνη κανείς άπάντησιν διά της Άλληλογραφίας, πρέπει άφεύκτως να έχη ψευδώνυμον.

Έντυπώσεις βραβευμένων: Η Άγνοια της Σωτηρίας [Ε] δέν έπίστευε τά μέτια της όταν είδε πως έπήρε Α Βραβείον εις την 20ην Κυριακήν. Εις τό τέλος, άλίγον χαίρεκάκως, προσθέτει: «Αυτήν την φοράν την έπαθαν τά όφθαλμα εν φύλλον επί έν έτος, δηλαδή άλλα 10 φρ.—τά όποια θα εισέπραξε βέβαια από εκείνον εις τόν όποιον θα έδθη τό φύλλον, (άν δέν θα τό χαρίζη) Γ'. Θα έχη εις

Και ή Κυρία Σαφρολόγισσα [Ε], που έπήρε δεύτερον Βραβείον, άρχισε να τρέχη και να κηδύ εις την τραπέζιαν σαν τρέλλη, αδιότι δέν έπερίμενεν ούτε Β΄βριμον Μνείων». Μα δέν σάς τό είπα; Τό βραβείον έργεται όταν δέν τό περιμάνει κανείς. Δέν τό σιαμώ, σαν τόν κεραυνό, ήτοι είνε και αυτό... μόνον που είνε κάπως προτιμότερον.

Αμέ ή Άφρα; [Ε]. Που έπερίμενε τό πολυ-πολύ πρότιον Έπαυον, και της ήλθε Γ' Βραβείον με 15 Έβσημα; Της έφάνη και αυτή; άπιστέυον.— Α, δέν παραξενόμουν, αφού είνε τόσο μετριώρον ή καλή μας φίλη!

Ευγενέσταται αι άσχολοι της Παγομήνης Φιλόδος [Ε]. Την πόλιν της μαστίζουσαν τύπος και εύλογια. Έγινε μία έπιστοπή από κυρίας διά να ανακουήση τους ψαχόντας πτωχούς, και όλον αυτόν τόν καιρόν ή φίλη μου, προσληφθείσα με άλλα κορίτσια υπό της έπιστολής, έφραπτεν άσπρόρουχα. Εγγέ της!

Έπρεπε να διαβάσετε τό γράμμα της Έλληνικής Καρδίας [ΕΕ],— με πού τόπος;— διά να ίδθητε τί ποιητικά που περιγράφει και τί καλλιτεχνικά που ζωγραφίζει ατήν ανατολήν της νέας Διαπλάσεως του 1906». Η ζωγραφείς του μάλιστα αξίζουσαν ό,τι της.

Πρέπει να διαβάσση τόν Όδηγόν, Μικρό Λόγισμα, διά να ίδθη πως—και προπάντων τότε—στέλλονται Δοκίμεις προς δημοσίευσιν. Έχε ύπομνησιν έως να προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός.

Αν θέλεις, Έυθυρόν Προσωπίον [ΕΕ], να μη με στερήσης της ευχαριστίας σου να διαβάσω τās ώραιάς επιστολάς σου, γράψε τας μόνον με μύδρο μελίαν. Όσον διά τās εικόνας των,—και είνε πάντοτε άφθόνως εικονογραφημέναί,—είσαι ελεύθερος να μεταχειρίζεσαι και τά πέντε σου μελίαν.

Από τās προηγούμενας Κυριακάς, ίσως, Αθήνη της Ελλάδος [Ε] δέν πιστεύω όμως ότι και αι επόμενοι δέν θα συγκρινούνται με την Είκοστήν. Τουλάρχιστον ή Είκοστή Πρώτη, από όσας άπαντήσεις έλαβα έως τώρα, προημύεται πολύ όραιότερα.

Ίδούς να είνε δ ανώνυμος, δ όποιος μου γράφει τόσον όφθαί και πατριωτικά, από την Αίγυπτον; Πολύ με συνεκίνησεν ή επιστολή του.

Πιστωτόν Όνειρον [Ε], προτιμώ τό περσιδιόν με π. Ναί μεν δ Βαλαωρίτης λέγει κατά φτερωτά σου να άναερα! αλλά έεύρεσι πως κάμνει ή όνομαστική; σφραστικό όνειρον, χωρίς ν. Άν τό θέλεις ήτοι, μάλιστα! αλλά με ν. και με π. δέν γίνεται.

Αννίβα Καρζήδονιε, εις τās έρωτήσεις σου άπαντώ: Διά να ψηφίση κανείς εις τό Δημοψήφισμα των ψευδώνυμων, πρέπει να έχη ανανεώσιν τουλάχιστον την συνδρομήν του δια να ψηφισών δέ και τά δελτία του, πρέπει να έχων ανανεώσιν τό ψευδώνυμον των. Όσον όμως άφορά τά ελέξεμα ψευδώνυμα του 1905, έννοείται ότι δια να ψηφισθούν αυτά, δέν είνε ανάγκη να είνε ανανεωμένα και διά τό 1906. Τά Βραβεία και οι Έπαυοι όλων των Διαγωνισμών άνεξαιρέτως λογαριάζονται εις τό Άθρόν.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Γισχών μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1906, Όσα ψευδώνυμα εικονοφούνται από α, άνήκουν εις άόμοια όσα δε άκούσθονται από κ, άνήκουν εις κορίτσια. Η διάκρισις αυτή γινεται προς εύκόλιαν των έπιθυμούντων ναλληλογραφήσιν, ή και νασταλλάσουν Μικρά Μυστικά μόνον με όμορφους.

Νέα Ψευδώνυμα: Δωσός Φιλίας, α. (Α. Α. Π. αυτό έξέλεσε έν. των τριών που προτινείται;) Μαύρος Άεσός, α. (Γ. Α. Ν.) Κρυστάλλινον Σήμασον, κ. (Ο. Ο. ναί, έμαθα τάς κατοχάς, και φαντάζομαι... τί διασκέδασιν που δέ είχατε;) Νυξ ή Καστέλλα, κ. (Τ... χαιρω πολύ διά την άπόφασίν σου)

Μικρός Σαλιγκτής, α. (Ε. Μ. αυτό ήτο το ωραιότερον από τα όκτώ που προτείνεis.) **Κυανόφθαλμος Έλληνοπούλια, κ.** (καί χωρίς άρχικά κατά την έπιθυμίαν σου) **Άγλη της Ελλάδος, α.** (Π. Ε. Α.) **Γλυκό Φιλάκι, α.** (Ρ. Ρ. και [Ε] διά την ώραίαν πρώτην επιστολήν) **Έλληνική Καρδιά, α.** (Γ. Α. +, αυτό ήτο το ωραιότερον του καταλόγου σου) **Εύφορος, α.** (Α. + Β. σου έστειλα τό «Ύπερ Πατρίδος» είδες ότι ο φίλος σου έχει άποψη καιρόν) **Ευτυχής Έμπνευσις, α.** (Δ. Α. Φ. και σου εύχομαι πάντοτε εύτυχείς έμπνεύσεις) **Έλληνικόν Πνεύμα, α.** (!!!) **Μικρός Δόκιμος, α.** (Α. Δ. Γ. Ίδού έν από τα δύο που προτιμάς, έπειδή θά γίνης ναυτικός) **Καρδιά υπό Τέφραν, κ.** (Κ. Π. Ζ. έστειλα δ, τι εζητήσεις) **Έλλην Στρατιώτης, α.** (Β. Γ. Α. Ίδού αυτό που προτιμάς) **Ήως του Μεσολογγίου, α.** (Ι. Τ. Β.) **Όνειρον της Πατρίδος, α.** (Α. Η. Π. αυτό ήτο το ωραιότερον [Ε] διά την καλογραμμένην επιστολήν, και θερμάς εύχαριστίας διά τας ενεργείας) **Φιλοπόδος Λεβαθείας, α.** (Κ. Φ. εύγε που ακολουθείς τό πατρικόν επάγγελμα) και **Χρυσός Μόσχος, α.** (Ν. Ε. Π. αυτό έξέλεξα από τα είκοσιέξ που προτείνεis, ή επιστολή σου μαρτυρεί μεγάλην άγάπην και σ' εύχαριστώ πολύ.)

Ανανεώσεις Ψευδώνυμον: Έλιωνιάς Παρθένος, κ. ([Ε] διά την ώραίαν επιστολήν ναι, ή χαρά διά την άρχήν των νέων μας μυθιστορημάτων θά σέ άποζημιώση διά την λύπην που σου έπροξένησε τό τέλος των παλαιών) **Γνώδολα της Βενετίας, κ.** (έληφθησαν κ' εύχαριστώ πολύ) **Όμιχλώδης Ψυχή, κ.** (συμφωνώ κ' εύγω ότι έκαμες κάλλιστα να μη τό αλλάξής) **Άφρα, κ.** **Άγγελος Προστάτης, κ.** **Θησαυρός του Άτρέως, α.** **Τυθείς, α.** **Άλταρ, α.** **Έσπυρόν Προσωπίον, α.** **Νυκτοκόραξ, α.** **Άφροστυφανομένο Κύμα, α.** **Κυρία Σπαρταλότρα, κ.** **Άγκυρα της Σωτηρίας, κ.** **Έλληνίς, κ.** **Σημεία του Φωτός, α.** **Περιστόν Όνειρον, α.** **Ίδιότροπος Σανθούλα, κ.** **Έαρινή Νεφέλη, κ.** **Άγκάδι της Τριανταφυλλιάς, κ.** **Μικρός Αθηναίος, α.** **Έπίση, κ.** **Έαρ της Ελλάδος, α.** **Ρέα, κ.** **Έξέδρα του Φαλήρου, α.** **Ίνώ, κ.** **Παγομένη Φλόξ, κ.** **Αντίβας δ Καρχηδόνας, α.** **Νεράιδα των Άγραφων, κ.**

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ή **Κυρία Σπαρταλότρα** με την **Άφραν**—ή **Έαρινή Νεφέλη** με την **Άφραν**.—ή **Ίδιότροπος Σανθούλα** με την **Άφραν**.

Σημείωσις.—Αί προτάσεις των Μικρών Μυστικών είνε τόσον άλίγαι, διότι δέν έδημοσίευσαν παρά τας άπειρονομάζας προς ψευδώνυμα ισχύοντα διά τό 1906, (διότι μόνον αυτών οι κάτογοι έχουν τό δικαίωμα της ανταλλαγής.) Ταύτο, έννοείται, θά γίνεται πάντοτε, και προσέχτε να προτείνετε είς τό έξής μόνον προς ψευδώνυμα έγκριμένα και αναφερόμενα από σήμερον είς την Άλληλογραφίαν. Όμοίως άνέβαλα και τας προτάσεις εκείνων, οι όποιοι δέν άνένευσαν είσεί τι ψευδώνυμόν των, ώστε να ποκτήσουν τό δικαίωμα της ανταλλαγής.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της: **Σημείαν του Φωτός** (έστειλα έκ νέου τό φύλλον, τό όποσον βεβαίως έχάθη είς τό Ταχυδρομείον) **Άσρη** (έχει καλώς, θά σε περιμένω) τό μέσον του Ψεσπαθώματός σου είνε άλλανθασταν: να πέρνης τό φύλλον μαζί σου είς τό Σχολείον) **Έαρινή Νεφέλη** (εύχαριστώ πολύ) **Ίδιότροπος Σανθούλα** ([Ε] διά την ώραίαν επιστολήν ή παραγγελία σου εξετελέσθη.)

Είς όσας επιστολάς έλασα μετά την 5 Δεκεμβρίου, θάπανθήσω είς τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκται μέχρι της 31 'Ιανουαρίον
[Ο χάρις των λύσεων, επί του όποίου δέν να γράφουσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πολείται έν τή Γραφείω μας είς φανέλους, ών έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμός Λύσεων.

[Κατά τάναντιέρα προσηρηνθέντα, από του σημεινού φυλλαδίου άρχεται ο νέος 95ος Διαγωνισμός των Λύσεων.—Τάποτέλλοματα του προς σύνθεον Πνευματικόν Άσκήσεων 94ου Διαγωνισμού θά δημοσιευθόν άργότερα· άλλ' ή δημοσίευσις των εγκριθεισών Άσκήσεων άρχίσει από σήμερον και θά εξακολουθήση καθ' όλην την εξαμηνίαν, ήτοι μέχρι τέλους Μαΐου.]

1. Δεξιόγριφος.

Άρχαίος άσχημος θεός είς ένα σπίτι μπαίνει, Όλοι τρομάζουν...μα κανείς δέν έξερει τι συμβαίνει...

Έστάλη υπό του Άμμητύου Γελοτοποιού.

2. Συλλαβόγριφος.

Γράμμα, μόριον, δύο νότες Και άντινομίαν δός μου, Να σου κάτω ένα μεγάλο Ποταμό του νέου κόσμου.

Έστάλη υπό της Κρεόλης.

3. Αναγραμματισμός.

Ένα ποτάμι είμαι κ' έγώ Διάστρο, άν και μικρό. Τού κάκου όμως προσπαθείς Να μου ταράξης τα νερά: Ποτάμι ήμου εν άρχής, Ποτάμι μένω μ' όλ' αυτά!

Έστάλη υπό του Άσκου Άράμη.

4. Δημόδες Αίνιγμα.

Χίλια-μύρια γαθαθάπια Όλα μπρούμυτα γεμάτα.

Έστάλη υπό της Έλιωνιάδος Παρθένου.

5. Κυβόλεξον.

- ★ ★ ★ ★ = Μουσικόν όργανον
- ★ ★ ★ ★ = Πρόσωπον της Άγ. Γραφής
- ★ ★ ★ ★ = Ήρεα είς Μαντιέον
- ★ ★ ★ ★ = Όρος της Τουρκίας.

Έστάλη υπό του Άφροστυφανομένου Κύματος.

6-10. Φωνηεντόγριφος.

Τή προσήχη ενός και του αυτού φωνηεντος, όσασδήποτε φοράς επαναλαμβανόμενου, μεταξύ των κάτωθι συμφώνων, —των όποιων ή τάξις, είς έκαστον συμπλέγμα, δύναται ν' αλλάξηθί,—σχηματίζονται πέντε λέξεις: **μυδλην-γρη-νββης-ρση-ξηλις**

Έστάλη υπό της Ναυαίας.

11-15. Πενταπλοῦν Μαγικόν Γράμμα.

Τή ανταλλαγή ενός γράμματος έκάστης των κάτωθι λέξεων, δι' άλλου πάντοτε του αυτού, σχηματίζουν άλλας τόσας λέξεις, έξών πάλιν τή ανταλλαγή ενός γράμματος δι' άλλου και πάντοτε του αυτού, να σχηματισθούν άλλαι τόσαι, —τουτ' αυτό δέ να επαναληφθί τρείς άκόμη φορές:

Δειά, Αύλις, πέφος, σάως, εύνή.

Έστάλη υπό του Λαμκρού Κιθαροδού.

16. Πενταπλή Άκροστιχίς.

Τάρχη των ζητουμένων λέξεων αποτελούν πρόθεσις, τα δεύτερα πόλιν της Άφρικής, τα τρίτα έπίρρημα, τα τέταρτα τίτλον βασιλικόν, και τα πέμπτα πόλιν της Άγ. Γραφής:

- 1, Ρήμα της κοινής γλώσσης. 2, Πόλις της Τουρκίας. 3, Άργοναύτης. 4, Φιλόσοφος.

Έστάλη υπό του Άρματος της Νίης.

17. Φωνηεντόλιτον.

νυ-γμ-ν-π
Έστάλη υπό της Νεαίδας των Άγραφων.

18. Γρίφος.

Λι Λι Λι   Λι   Λι   Λι   Λι
Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι
Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι
Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι
Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι   Λι

Έστάλη υπό του Μικρού Λεοβίου.

19. Μαγική εικόνη.

Περίεργον πείγμα! Ο κύριος Άστακός τώσκασε από τό καλάθι και κένει την τουκλάττα του. Τόν βλέπει άρα γε ο μάγειρος; Έστάλη υπό του Ρόδου της Ανατολής.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις **λεπτά 10**, διά δέ τοις συνδρομητάς μας **λεπτά 5** μόνον. Έλάχιστος όσος 10 λέξεις, δηλαδή και αι άλιγότεραι των 10 πληρόνται ως να ήσαν 10. Έκ του Έξονομοίου αι τιραι έννοούνται είς γενούσ. Άγγελίαι σπυλλόμεναι άνευ του άντιμίου, ή με τό άντίμιο έν Ελλάς, δέν δημοσιεύονται.]

△ ηλώ τοίς φίλοις συναδέλφοις ότι ήλ- λαξα ψευδώνυμον. **Σπυλλόμενος Λόθος.** (5'-1)

Ε εύχαριστούμεν θερμώς τό Έγδοσον Με- σολόγγιον διά τας εύχάς του.—**Σύλλο- γος Παυελλήμος.** (5'-2)

Ε ληνή, με του Ίλληπου τη δροσά σου στέλλομεν άπειρα φιλιά. **Νηρηίς του Πηνειού, Τρημοσβόνων Αδερ- γός και Παρασκευή.** (5'-3)

△ ιορίζεται έν Αθήναις άντιπρόσωπος του έν Πελαγονεί Συλλόγου «Έλληνισμός» τό Έθνικόν Όνειρον. **Ζητοδνται και άλλ- λαχού.** (5'-4)

Α νταλλάσσω εικονογρ. ταχυδρ. δελτάρια **Α πανταχόθεν.**—**Costis Z. Doucas, Mansourah (Egypte).** (5'-5)

Π λοποκώστον **Ε. Ι. Μωραΐτου**, είς την διασταθροσιν των δδών Αίολου και Έρμού. Έχει τα θριώτερα κ' εθηνότερα παιδικά καπέλλα. Έκει εβρίσκεται και ναυ- τικά καπέλλα επί της τανιάς των όπιστων άναγράφεται ή λέξις ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ, διά τούς συνδρομητάς της «Διαπλάσεως των Παιδών».